

Dziennik rządowy

dla

okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie.

Rok 1859.

Oddział drugi.

Część III.

Wydana i rozesłana dnia 3. Września 1859.

Landes = Regierungs = Blatt

für das

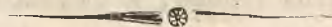
Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg.

Jahrgang 1859.

Zweite Abtheilung.

III. Stück.

Ausgegeben und versendet am 3. September 1859.

13.

Ogłoszenie e. k. krajowej Dyrekcji skarbowej
z d. 14. Lutego 1859. l. 5.150.,

względem pozwolonych cen wykupna liści tytoniowych na trzylecie
uprawy 1859., 1860. i 1861., dla Wschodniej Galicyi i Bukowiny,
i postępowania zachować się mającego przy zakupnie.

Za liście tytoniowe, produkowane w latach 1859. 1860. i 1861. przez
upoważnionych plantatorów we Wschodniej Galicyi i na Bukowinie, przyzwo-
lono następujące ceny zakupna w walucie austryackiej za każdy cetnar wię-
deński, a mianowicie:

1. Za liście na pokrycie cygarów z nasion węgierskich albo galicyjskich:

I. klasy po 20 złt w walucie austryackiej.

II. „ „ 16 „ „ „

III. „ „ 14 „ „ „

2. za deborowe liście z najcieńszych oryginalnych galicyjskich liści na
tabakę po 12 złt. w walucie austryackiej;

3. za ordynacyjne liście do krajania z oryginalnych galicyjskich albo
z węgierskich i innych nasion:

I. klasy po 10 złt. w walucie austryackiej.

II. „ „ 6 „ 50 kr. „ „

III. „ „ 4 „ 50 „ „ „

4. za poteruchę po 3 złt. 50 kr. w walucie austryackiej.

5. za liście nie ułożone po 2 złt. 50 kr. „ „

Administraacya Państwa oświadcza oraz, że te ceny w pomienionych trzech
latach nie będą niższe.

Względem udzielić się mającego wynagrodzenia plantatorom podług cennika
i mili za dowóz tytoniu z miejsca plantacyi do magazynów zakupna, nastąpi
postanowienie i ogłoszenie każdego roku przed rozpoczęciem peryodu kupna.

Zakupno tytoniu ma się rozpoczynać co roku z dniem 1. Grudnia, a zakoń-
czyć dnia ostatniego Stycznia.

Zgłoszenie się o udzielenie pozwolenia do uprawy, albo o przedłużenie
uzyskanego już pozwolenia na dalszy rok, ma nastąpić każdego roku do dnia
ostatniego Lutego. Takowe może być podane ustnie albo pisemnie, a miano-
wicie w czasie trwania zakupna tytoniu, w samém miejscu zakupna, do usta-
nowionych w tym celu ze strony władzy organów, albo do oddziału straży
finansowej, w którego okręgu znachodzi się plantacya, albo téż do przynale-
żnej finansowej dyrekcji powiatowej.

13.

Kundmachung der k. k. Finanz-Landes-Direction vom
14. Februar 1859 Z. 5150,

der für das Anbau-Triennium 1859, 1860 und 1861 für Oßgalizien und die Bukowina bewilligten Tabakblätter-Einlöspreise, und des bei der Einlösung zu beobachtenden Verfahrens.

Für die in den Jahren 1859, 1860 und 1861 in Oßgalizien und in der Bukowina von licencirten Pflanzern erzeugten Tabakblätter werden nachstehende Einlöspreise in österr. Währung für jeden Wiener Centner bewilligt, und zwar:

1. Für Cigarren-Deckblätter aus ungarischen oder galizischen Saamen der

I. Classe 20 fl. österr. Währung,

II. „ 16 fl. „ „

III. „ 14 fl. „ „

2. für Auslich von schwersten original-galizischen Schnurstabak-Blättern 12 fl. österr. Währung;

3. für ordinäre Schneidblätter aus original-galizischen oder aus ungarischen und anderen Saamen der

I. Classe 10 fl. österr. Währung,

II. „ 6 fl. 50 kr. „ „

III. „ 4 fl. 50 kr. „ „

4. für Geißblätter 3 fl. 50 kr. österr. Währung,

5. für lose Blätter 2 fl. 50 kr. „ „

Die Staats-Verwaltung erklärt zugleich, daß diese Preise in den genannten drei Jahren nicht werden herabgesetzt werden.

Ueber die den Pflanzern nach Centner und Meile zu leistende Vergütung für die Zufuhr des Tabakes vom Pflanzungsorte zu den Einlösungsmagazinen wird alljährlich vor Beginn der Einlösungsperiode die Bestimmung und Kundmachung erfolgen.

Die Tabak-Einlösung hat alljährlich am 1. December zu beginnen und am letzten Jänner zu endigen.

Die Anmeldung um die Ertheilung der Anbau-Bewilligung, oder um die Ausdehnung der bereits erlangten Bewilligung auf ein weiteres Jahr, muß jährlich bis letzten Februar erfolgen. Sie kann mündlich oder schriftlich, und zwar während der Dauer der Tabak-Einlösung, im Einlösungsorte selbst, bei dem von der Behörde zu diesem Zwecke bestellten Organe, oder bei der Finanzwach-Abtheilung, in deren Bezirke die Pflanzung gelegen ist, oder auch bei der zuständigen Finanz-Bezirks-Direction angebracht werden.

Nie wolno sadzić i uprawiać żadnych innych gatunków roślin (plant), jak tylko te, na które brzmi pozwolenie.

Uprawy liści czerbelowych nigdzie nie pozwolono, a gdzie takowa nadybana będzie, to organy straży finansowej mają nakaz, rośliny powyrywać i zniszczyć.

W celu rozpoznania i klasyfikowania, t. j. podzielenia na klasy liści mających się dostawić dla zakupna podług ich jakości, ustanawia się za prawidło:

Za liście do pokrycia cygarów kwalifikują się tylko te liście, które racjonalnie wysuszone są, dostateczną elastyczność, cienkość, delikatne żyłki, czysty równy kolor mają i dobrze się palą, zupełnie dojrzałe są, i nie zawierają w sobie ani uszkodzonych, ani w inny sposób w papuze ułożonych podlejszych liści, w którym ostatnim przypadku takowe tylko jak doborowe, a podług ilości także tylko jak ordynaryjne liście zapłacone będą.

Do pierwszej klasy wchodzi tylko zupełnie nieuszkodzone, najcienniejsze liście macierzyste znacznej i równej wielkości, przedniej elastyczności i dobrego palenia się pięknego jednostajnego koloru, z delikatnymi żyłkami, które dostarczają wydatek przynajmniej 50 procentu cienkiego pokrycia.

Do drugiej klasy wcielają się te, które co do koloru, cienkości, palenia się i delikatnych żyłek zarówno odznaczają się, ale tylko średniej wielkości sięgają, i wydatek przynajmniej 40% cienkiego pokrycia obiecują.

Do trzeciej klasy wchodzi te liście, które albo tylko ordynaryjne pokrycie, albo mniej cienkie pokrycie wydają, jeżeli dla 1. i 2. klasy ustanowiono, jeżeli reszta części jest zupełnie użyteczną jako liście obwojowe.

Do klasy doborowych liści należą piękne, dobrze i równo ubarwione, zupełnie dojrzałe i nieuszkodzone liście macierzyste z oryginalnego galicyjskiego nasienia, które się kwalifikują jako przednie, ciężkie liście mączne.

Pod imieniem ordynaryjnych liści, rozumieją się liście zdatne do produkowania zwyczajnego tytoniu i tabaki.

Do 1. klasy należą wszystkie zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, równobarwne liście macierzyste, które wydają wkładki do cygarów, ordynaryjny towar do rżnięcia, lub zwyczajną materję mączną.

Do 2. klasy należą macierzyste listki od wiatru i gradu mniej uszkodzone, zrównane albo w kolorze nierówne, potem zrównane, w papuze ułożone, czyste, suche listki piaszczyste i nieuszkodzone, niezupełnie dojrzałe liście macierzyste, jakoteż dojrzałe liście wierzchołkowe.

Do 3. klasy wchodzi mocno od gradu pobite albo mocno podarte, w papuze ułożone i zrównane liście macierzyste, albo takie, które mają brzydki

Es dürfen keine andere Pflanzen-Gattungen gebaut werden, als jene, auf welche die Bewilligung lautet.

Der Anbau von Czerbel-Blättern ist nirgends gestattet, und wo er getroffen wird, sind die Finanzwach-Organen beauftragt, die Pflanzen auszureißen und zu vertilgen.

Behufs der Beurtheilung und Classification der zur Einlösung abzuliefernden Blätter nach ihrer Beschaffenheit wird zur Richtschnur festgesetzt:

Als Cigarren-Deckblätter qualificiren sich nur jene Blätter, welche rationell getrocknet sind, eine hinlängliche Zähigkeit, Feinheit, zarte Rippen, eine reine gleiche Farbe und guten Brand besitzen, vollkommen reif sind, und weder ein beschädigtes noch sonst geringeres eingebüscheltes Blatt enthalten, in welchem letzterem Falle sie nur als Ausstich, und nach Umständen auch nur als ordinäre Blätter bezahlt werden.

In die erste Classe reihen sich nur vollkommen unbeschädigte, feinste Mutterblätter von ansehnlicher und gleicher Größe, von vorzüglicher Elasticität und leichtem Brande, von schöner gleichförmiger Farbe, mit zarten Rippen, die eine Ausbeute von wenigstens 50 Percent feiner Decke liefern.

In die zweite Classe werden jene gereiht, welche an Farbe, Feinheit, Brand und feinen Rippen gleich ausgezeichnet sind, jedoch nur Mittelgröße erreichen, und eine Ausbeute von wenigstens 40 % feiner Decke versprechen.

In die dritte Classe reihen sich jene Blätter, welche entweder nur ordinäre Decke, oder weniger feine Decke liefern, als für die 1. und 2. Classe festgesetzt ist, wenn der übrige Theil als Wickelblatt vollkommen verwendbar ist.

In die Classe des Ausstiches gehören jene schönen, gut und gleichgefärbten, vollkommen reifen und unbeschädigten Mutterblätter aus original-galizischen Saamen, welche sich als vorzügliches schweres Mehlblatt qualificiren.

Unter ordinären Blättern werden die zur Erzeugung des gewöhnlichen Rauch- und Schnupstabaks geeigneten Blätter verstanden.

In die 1. Classe gehören alle gesunden, reifen, unbeschädigten gleichfärbigen Mutterblätter, welche Cigarren-Einlage, ordinäres Schneidgut oder gewöhnlichen Mehlstoff liefern.

In die 2. Classe gehören die vom Wind und Hagel minder beschädigten gestrichenen oder in der Farbe ungleichen Mutterblätter, die ungestrichenen gebüschelten reinen trockenen Sandblätter, unbeschädigte nothreife Mutterblätter und reife Spisblätter.

In die 3. Classe reihen sich die stark verhagelten oder stark gerissenen gebüschelten und gestrichenen Mutterblätter, oder solche, welche mißfärbig, oder weiß beschlagen,

kolor, albo są białe nakrapiane, lub które w szypułkach nieco nadgniłe, przytém zaś suche są, potém nieodznaczające się, a przecież użyteczne wierzchołkowe i piaszczyste liście, nakoniec takie liście oryginalnego pochodzenia, które od mrozu nadpsute są, o ile ten ostatni gatunek nie jest czarny i na ordynaryjny tytuń do palenia jeszcze zdolny jest.

Poterucha może być oddawaną w stanie niezrównanym, jednakże nie może zawierać ani opasek, ani drzewa, i musi być dojrzała i do fabrykacji przydatna.

Chmura i liście niezwiązane muszą być czyste i bez obwinięcia oddane; chmura nieczysta będzie albo do oczyszczenia zwrócona, albo na zniszczenie oddana.

Na sznurkach powieszane przydatne liście będą tylko jak chmura przyjęte; jeżeli takowe liście zawierają w sobie drzewo, będzie zapłacona tylko połowa ceny chmuły, jeżeli przytém jeszcze okażą się pokryte koszta oczyszczenia.

Dojrzały porost, który dosięga własności liści macierzystych, a także i wielkość ich posiada, będzie, z wyjątkiem liści cygarowych, do tej klasy przydzielony, do której podług powyższego postanowienia kwalifikuje się na liście macierzyste.

Niedojrzałe liście wszelkiego rodzaju, jeżeli takowe w większej ilości jak po jednej trzeciej części poukładane są w papuże, mają być wyłączone od zakupu. Liście wszelkich rodzajów bez wyjątku, które aż do trzeciej części w papuże poukładane, niedojrzałe liście zawierają, mają się zakupywać po cenie 3. klasy ordynaryjnych liści, i rozumieć się samo przez się, że domyślna waga niedojrzałych liści ma być odejścięta.

Wszystkie liście tytoniowe bez wyjątku mają się oddawać tytoniem powiązane. Papuże, które się oddają powiązane słomą albo szpagatem, doznają odejścięgnięcia po 50 nowych krajcarów przy każdym cetaarze z ceny wykupna tej klasy, do której takowe należą.

Niezupełnie wysuszone, mokre albo nierzetelnie w papuże ułożone liście każdego gatunku, będą według jakości swojej przydzielone do niższych klas niż te, do którychby w dobrym stanie należały.

Przy mokrych liściach doznaje plantator oprócz tego jeszcze ubytku wagi zbytniej wilgoci odpowiedniego, a komisyjonalnie oznaczyć się mającego.

Całkiem niedojrzałe, na czarno zmarzłe, zgniłe i ogólnie do fabrykacji tytoniu i tabaki nieprzydatne liście lub części liści będą zniszczone.

Papuże wzorowe każdego gatunku i każdej klasy liści, wzięte ze zbioru każdego przypadającego roku, wystawione będą publicznie co roku przy każdym urządzie zakupu plantatorom ku powszechnemu przeglądowi. Te wzorowe papu-

oder welche etwas stengelfaul, dabei aber trocken sind, ferner unansehnliche jedoch brauchbare Spitz- und Saadblätter, endlich solche Stammblätter, welche vom Froste gestreift sind, insoferne letztere nicht schwarz und noch zu ordinären Rauchtobak brauchbar sind.

Der Geiß darf ungestrichen geliefert werden, darf aber weder Storre noch Holz enthalten, und muß reif und fabricationsfähig sein.

Der Nebel und loses Blatt muß rein und ohne Storren geliefert werden, unreiner Nebel wird entweder zur Reinigung zurückgegeben, oder der Verzilgung unterzogen.

Auf Schnüren angereichte brauchbare Blätter werden nur als Nebel übernommen; wenn solche Blätter Holz enthalten, so wird nur der halbe Nebelpreis gezahlt, wenn dabei noch die Reinigungslosten gedeckt erscheinen.

Reifer Harzwachs, welcher die Eigenschaften der Mutterblätter erreicht, und auch die Größe derselben besitzt, wird, mit Ausnahme der Cigarren-Blätter, in jene Classe eingereiht, in welcher sie sich nach der obigen Bestimmung für Mutterblätter eignen.

Unreife Blätter jeder Art sind, wenn sie in größerer Menge als zu einem Drittel eingebüschelt sind, von der Einlösung auszuschließen. Blätter aller Sorten ohne Ausnahme, welche bis zum dritten Theile unreife Blätter eingebüschelt enthalten, sind um die Preise der 3. Classe ordinärer Blätter einzulösen, und selbstverständlich das beläufige Gewicht der unreifen Blätter in Abzug zu bringen.

Alle Tabakblätter ohne Ausnahme müssen mit Tabak gebunden geliefert werden. Buschen, die mit Stroh oder Bindfaden gebunden geliefert werden, erleiden einen Abzug von 50 Nkr. pr. Centner vom Einlösepreis jener Classe, in welche sie gehören.

Unvollkommen getrocknete, nasse oder unredlich gebüschelte Blätter jeder Gattung werden nach ihrer Beschaffenheit in geringere Classen, als jene, in welche sie im guten Zustande gehören würden, eingereiht.

Bei nassen Blättern erleidet der Pflanze außerdem einen der übermäßigen Masse entsprechenden Gewichts-Abgang, der commissionell ausgesprochen wird.

Ganz unreife, schwarz gefrorne, faule und überhaupt zur Tabaffabrication nicht geeignete Blätter oder Blattheile werden vertilgt.

Musterbuschen von jeder Blattsorte und Classe werden, aus der Ernte des Gegenstandsjahres entnommen, bei jedem Einlösungsamte jährlich zur allgemeinen Einsicht der Pflanze öffentlich ausgelegt. Diese Musterbuschen haben zugleich in

że mają zarazem w wątpliwych przypadkach służyć za podstawę rozstrzygnięcia i klasyfikowania.

Góluhowski m. p.

14.

**Obwieszczenie c. k. galicyjskiego Namiestnictwa
z d. 26. Lutego 1859. l. 8.135.,**

dotyczące pozwolenia emigrowania dla wstępujących do zagranicznego instytutu religijnego poddanych austriackich.

Wysokie c. k. Ministerium Spraw Wewnętrznych, spowodowane wydarzonym pewnym wypadkiem, uznało, porozumiewszy się z wys. c. k. Ministerstwami Spraw Zewnętrznych, Sprawiedliwości i Wyznań, tudzież z c. k. najwyższą Władzą Policyjną, za rzecz stosowną, §. 7. lit. b) patentu emigracyjnego z roku 1832. (60. tom Zbioru praw politycznych) reskrypsem z dnia 15. h. m. l. 7.005 w ten sposób objaśnić, że nie już samo wstąpienie poddanego austriackiego jako nowicyusza do zagranicznego instytutu religijnego, lecz dopiero rzeczywiste złożenie professyi ma być uważane jako czynność zawierająca w sobie zamiar emigrowania. Takim tedy, do zagranicznego instytutu religijnego wstępującym poddanym austriackim należy na przyszłość w tym celu na czas trwania nowicyatu zwyczajne paszporty do pobytu zagranicą bez trudności wydawać, ich uwagę w odpowiedni sposób na to zwracając, że w razie, jeżeliby po skończonym nowicyacie stanowczo do zakładu religijnego wstąpić zamierzali, rzeczą ich będzie postarać się piérwój w drodze prawnej o pozwolenie emigrowania z Państw austriackich, w przeciwnym bowiem razie byłiby uważani za nieupoważnionych wychodźców i sami sobie musieli przypisać skutki tego zaniedbania.

Góluhowski m. p.

15.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z d. 5. Marca 1859. l. 8.653.,

dotyczące śledztwa względem ucieczki więźniów z aresztów.

W skutek reskryptu wys. Ministerium Spraw Wewnętrznych z dnia 26. z. m. l. 1.687, udziela się c. k. urzędowi obwodowemu odpis rozporządzenia, od wys. Ministerstwa Sprawiedliwości wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych co do pytania, która władza ma przedsiębrać

zweifelhaften Fällen als Anhaltspunct für die Entscheidung und Classification zu dienen.

Goluchowski m. p.

14.

**Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 26. Februar 1859
Z. 8135,**

die Auswanderungsbewilligung für die in ein ausländisches religiöses Institut eintretenden österr. Unterthanen betreffend.

Das h. k. k. Ministerium des Innern hat aus Anlaß eines vorgekommenen Falles, im Einverständnisse mit den h. k. k. Ministerien des Aeußern, der Justiz und des Cultus, sowie mit der k. k. obersten Polizeibehörde, den §. 7. lit. b) des Auswanderungspatentes vom Jahre 1832 (60. Band der politischen Gesetzsammlung) mit Erlaß vom 15. d. M. Z. 7.005 dahin zu erläutern befunden, daß nicht schon der Eintritt österr. Unterthanen als Novizen in ein ausländisches religiöses Institut, sondern erst die wirkliche Ablegung der Profess, als eine den Vorfaß der Auswanderung in sich schließende Handlung anzusehen ist. Derlei in ein ausländisches Noviciat eintretenden österr. Unterthanen sind daher in Zukunft ohne Anstand zu diesem Behufe für die Dauer des Noviciates gewöhnliche Auslandspäße zu ertheilen, und es sind dieselben in angemessener Weise darauf aufmerksam zu machen, daß es ihre Sache sein wird, falls sie nach Beendigung des Noviciats definitiv in das religiöse Institut einzutreten beabsichtigen, sich vorher auf gesetzlichem Wege um die Auswanderungsbewilligung aus den österr. Staaten zu bewerben, widrigens sie als unbefugte Auswanderer zu betrachten sein, und sich die Folgen der Außerachtlassung selbst zuzuschreiben haben werden.

Goluchowski m. p.

15.

**Verordnung der k. k. Statthalterei vom 5. März 1859
Z. 8653,**

die Untersuchung über die Entweichung von Gefangenen aus den Arresten betreffend.

In Folge h. Erlaßes des Ministeriums des Innern vom 26. v. M. Z. 1687, wird der k. k. Kreisbehörde eine Abschrift der von dem h. Ministerium der Justiz mit jenem des Innern vereinbarten Verordnung über die Frage, von welcher Behörde die Untersuchung über Entweichungen der zur politischen Amtshandlung gehörigen Ueber-

śledztwo względem ucieczki przestępców do politycznej czynności urzędowej należących i tylko policyjnie aresztowanych, z więzień mieszanego urzędu powiatowego lub stołecowo-sędziowskiego, miejsko-delegowanych sądów powiatowych, tudzież ucieczki z aresztów czysto politycznych urzędów powiatowych lub nakoniec magistratów, którym polityczna administracya poruczona. — dla zastosowania się i przedsięwzięcia dalszego odpowiedniego urzędowania.

Gólurowski m. p.

Odpis do l. 1687. z r. 1859./M. S. W.

R e s k r y p t

do wszystkich wyższych Sądów krajowych (z wyjątkiem lombardzkiego i weneckiego) i do tabulki banalnej w Zagrzebiu, nr. 1.901/M. S. W.

Z powodu uczynionych sobie kilkakrotnie zapytań, Ministerium Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerium Spraw Wewnętrznych uznało potrzebę wyższemu Sądowi krajowemu oznajmić, że śledztwo względem ucieczki więźniów z aresztów mieszanych urzędów powiatowych bez wyjątku, a przeto także w tych przypadkach do trybunału sądowego 1. instancyi, w którego obrębie urząd powiatowy jest położony, należy, jeżeli aresztowany o takie przestępstwo obwiniony, lub onego winnym jest uznany, względem którego teraz postępowanie i osądzenie do władz politycznych należy, lub jeżeli zbieg był tylko policyjnym aresztantem.

Ukaranie urzędników takich urzędów powiatowych, na których spada wina ucieczki, pozostaje, o ile przeciw takowym z powodu czynności według powszechnej ustawy karniej ukarać się mającej sądy postępować nie muszą, przy komisyi krajowej dla spraw osobowych mieszanych urzędów powiatowych. Również ma trybunał sądowy 1. instancyi działać jako władza śledcza także wtenczas, jeżeli z aresztów czystego lub miejsko-delegowanego sądu powiatowego zbiegl więźni, a to choćby nawet postępowanie przeciw zbiegowi według cesarskiego rozporządzenia z d. 20. Czerwca 1858. l. 88. Dz. p. Pań. *) do władzy politycznej należało, on zaś tylko w skutek porozumienia się Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych tymczasowo jeszcze w więzieniach sądowych był zatrzymany.

W tym przypadku wykonują władzę dyscyplinarną sądowe komisyje dyscyplinarne.

*) Krajowy Dziennik rządowy, rok 1858, oddział I, część VII, nr. 88.

treter, und der bloß polizeilich Verhafteten aus den Gefängnissen eines gemischten Bezirks- oder Stuhlrichteramtes, der städtisch-delegirten Bezirksgerichte, aus den Arresten der rein politischen Bezirksämter, oder endlich der mit der politischen Verwaltung betrauten Magistrate zur Vornachachtung und weitere entsprechenden Verfügung mitgetheilt.

Goluchowski m. p.

Copia ad 1687 ex 1859/M. J.

E r l a ß

an sämtliche Oberlandesgerichte (mit Ausnahme des lombardischen und venetianischen) und an die Barakktafel in Agram, Nr. 1901/3 M.

Aus Anlaß mehrerer Anfragen findet das Justizministerium, im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern, dem Oberlandesgerichte zu bedeuten, daß die Untersuchung über die Entweichung von Gefangenen aus den Arresten der gemischten Bezirksämter ausnahmslos, daher auch in jenen Fällen dem Gerichtshofe 1. Instanz, in dessen Sprengel das Bezirksamt gelegen ist, zusteht, wenn der Verhaftete einer solchen Uebertretung beschuldigt ist, oder schuldig erkannt wurde, wegen welcher nunmehr das Verfahren und die Aburtheilung der politischen Behörde zukommt, oder wenn der Flüchtling bloß ein polizeilich Verhafteter war.

Die Bestrafung der Angestellten solcher Bezirksämter, denen ein Verschulden an der Entweichung zur Last fällt, bleibt, insoferne gegen dieselben nicht wegen einer nach dem allgemeinen Strafgesetze zu ahndenden Handlung von den Gerichten verfahren werden muß, der Landescommission für Personalangelegenheiten der gemischten Bezirksämter vorbehalten. Ebenso hat der Gerichtshof 1. Instanz als Untersuchungsbehörde auch dann einzuschreiten, wenn aus den Arresten eines reinen oder städtisch-delegirten Bezirksgerichtes ein Gefangener entwichen ist, und zwar selbst in dem Falle, wenn der politischen Behörde das Verfahren gegen den Flüchtling nach der kaiserlichen Verordnung vom 20. Juni 1858, Nr. 88 Reichs-Gesetz-Blatt *) zustand, derselbe aber nur in Folge des zwischen den Ministerien der Justiz und des Innern getroffenen Uebereinkommens einstweilen noch in den Gefängnissen des Gerichtes angehalten wurde.

In diesem Falle wird die Disciplinargewalt von den gerichtlichen Disciplinargewalt Commissionen ausgeübt.

*) Landes-Regierungs-Blatt, Jahrgang 1858, I. Abtheilung, VII. Stück, Nr. 88

Władze zaś polityczne mają wyłącznie wtedy działać, jeżeli idzie o wyznaczoną ucieczkę z więzień czysto-politycznych urzędów powiatowych lub urzędów komunalnych, którym polityczne sądownictwo karne jest oddane.

Koszta dotyczącej czynności urzędowej trybunału sądowego mają w owych przypadkach, jeżeli aresztowany obwiniony jest o takie przestępstwo lub onego winnym uznany został, względem którego teraz postępowanie i skazanie do władz politycznych należy, albo jeżeli zbieg był tylko policyjnym aresztantem, być wynagrodzone z etatu Władz centralnych, z którego wszystkie wydatki takowe załatwiane bywają.

16.

Reskrypt c. k. Namiestnictwa z d. 21. Marca 1859. l. 10.167.

względem wydanych w przestępstwach przeciw król. bawarskim poddanym prawomocnych wyroków.

Wysokie c. k. Ministerjum Spraw Wewnętrznych zgodnie z c. k. najwyższą Władzą Policyjną, chcąc zachować wzajemność względem kr. bawarskiego Rządu co do trybu, jakim poddanych austriackich król. bawarskie sądy karne i policyi poprawczej traktują, uznało potrzebę reskrytem z d. 5. b. m. liczba 1.071 rozporządzić, ażeby wydane przez urzędy polityczne przeciw bawarskim poddanym i moc prawa mające wyroki, co do pochodzących z chuci zysku lub moralność publiczną naruszających przekroczeń powszechniej ustawy karniej, udzielano zawsze bawarskim władzom nadzorczym miejsca, do którego skazany należy.

Wspomniane prawomocne wyroki należy przeto c. k. Namiestnictwu, dla przesłania król. bawarskiemu Rządowi przekładać.

Goluchowski m. p.

17.

Ogłoszenie c. k. Namiestnictwa z d. 29. Marca 1859. l. 13.142.,

dotyczące trybu przyjmowania król. bawarskich poddanych do związku Państwa Austriackiego.

Jak to już z powodu kilkakrotnych dawniejszych pertraktacji c. k. Ministerstwo Spraw Zewnętrznych oznajmiło, istnieje w Bawaryi zarządzenie, że tamtejszym poddanym dokument o ich ostatecznym uwolnieniu z bawarskiego

Dagegen haben die politischen Behörden ausschließlich dann einzuschreiten, wenn es sich um einen Entweichungsfall aus den Gefängnissen, der rein politischen Bezirksämter, oder aus jenen der mit der politischen Strafgerichtsbarkeit betrauten Communalämter handelt.

Die Kosten der dießfälligen Amtshandlung des Gerichtshofes sind aber in jenen Fällen, wenn der Verhaftete ein:z solchen Uebertretung beschuldigt ist, oder schuldig erkannt wurde, wegen welcher nunmehr das Verfahren und die Aburtheilung den politischen Behörden zukömmt, oder wenn der Flüchtling bloß ein polizeilich Verhafteter war, aus dem Etat derjenigen Centralstellen zu ersetzen, aus welchem alle Auslagen für dieselben bestritten werden.

16.

Erlaß der k. k. Statthalterei vom 21. März 1859 Z. 10167,

über die in Uebertretungen gegen k. bayerische Staatsangehörige ergangenen rechtskräftigen Urtheile.

Das k. k. k. Ministerium des Innern hat, im Einvernehmen mit der k. k. obersten Polizeibehörde, zur Beobachtung der Reciprocität mit der k. bayerischen Regierung, in Absicht auf die Behandlung österreichischer Unterthanen, durch die k. bayerischen Straf- und Zuchtpolizeigerichte, mit Erlaße vom 5. d. M. Z. 1071 anzuordnen befunden, daß die von den politischen Aemtern gegen bayerische Unterthanen gefällten und in Rechtskraft erwachsenen Erkenntnisse, in Betreff der aus Gewinnsucht entstandenen, oder die öffentliche Sittlichkeit verletzenden Uebertretungen des allgemeinen Strafgesetzes, stets den bayerischen Aufsichtsbehörden des Zuständigkeitsortes des Verurtheilten mitzutheilen sind.

Die bezeichneten rechtskräftigen Urtheile sind sofort zur Einbeförderung an die k. bayerische Regierung immer anher vorzulegen.

Goluchowski m. p.

17.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 29. März 1859
Z. 13142,

bezüglich auf die Modalitäten zur Aufnahme der k. bayerischen Unterthanen in den österreichischen Staatsverband.

Wie bereits bei wiederholten früheren Verhandlungen von Seite des k. k. Ministeriums des Aeußern anher eröffnet wurde, besteht in Baiern die Anordnung, daß den dertigen Unterthanen die Urkunde über ihre definitive Entlassung aus dem bayeri-

związku Państwa dla nabycia obywatelstwa w Austrii dopiero wtedy się udziela, gdy już tutaj przysięgę poddańczą złożyli.

Gdy odwrotnie władze austriackie przyjętych już do tutejszego związku Państwa poddanych bawarskich nie piérwój do złożenia przysięgi poddańczój przypuszczają zwykły, aż póki dokumentu ostatecznego uwolnienia nie przedłożyli, przeto ten różniący się zwyczaj dał nieraz powód do bezwolnych korespondencyj i kontrowersyj, poczem w końcu stosowano się zawsze do formalności ze strony Bawaryi żądanych.

Ażeby tę niedogodność zupełnie usunąć, zaproponowało Ministerjum Spraw Zewnętrznych notą z d. 5. Stycznia r. b. l. 15.587 ex 1858., ażeby ze strony Rządu austriackiego nadal od przyjętych już stanowczo do austriackiego związku Państwa bawarskich wychodźców, przepisana przysięgę poddańczą na podstawie ich warunkowego wypuszczenia z Bawaryi przyjmowano, i potóm dopiero udawano się do dotyczącej król. bawarskiej władzy o wystawienie dokumentu stanowczego onych uwolnienia.

Gdy c. k. naczelną Komenda Armii oświadczyła, iż względem bawarskich wychodźców wstępujących do Pogranicza Wojskowego zgadza się także z pomienionym trybem, przeto Ministerjum Spraw Wewnętrznych nie waha się przyjąć także tę propozycję c. k. Ministerstwa Spraw Zewnętrznych.

O czém c. k. Namiestnictwo dla zastosowania się we wszystkich przypadkach nadal z tą uwagą się zawiadamia, że według tego zarządzenia warunkowe wypuszczenie z kraju poddanych bawarskich, w przypuszczeniu, iż takowe według przepisu tutejszego rozporządzenia z dnia 29. Grudnia 1854. (Dz. pr. Pań. 1855. nr. 3. *) nastąpiło, jest zupełnie dostateczne, ażeby bawarskich wychodźców po ostateczném przyjęciu do związku Austriackiego Państwa bez dalszych trudności do złożenia przysięgi poddańczój przypuszczono, i że dopiero po dopełnieniu téj formalności względem stanowczego uwolnienia takowych z bawarskiego związku Państwa potrzebne kroki przedsięwziąć należy.

Góluhowski m. p.

18.

Obwieszczenie c. k. skarbowej Dyrekcji krajowej z d. 1. Kwietnia 1859. l. 11.032.,

dotyczące poboru myta drogowego w Młynach, tudzież myta drogowego i mostowego w Krakowie na jaworowskim gościńcu bocznym od 1. Maja 1859.

W celu obłożenia mytem wybudowanej linii prowadzącego z Radymna na Jaworów do Lwowa tak zwanego jaworowskiego gościńca bocznego, będzie

*) Krajowy Dziennik rządowy, rok 1855. oddział I. część II. nr. 3.

sehen Staatsverbände zur Einbürgerung in Oesterreich; erst dann erteilt wird, wenn sie bereits hieslands den Unterthansseid geleistet haben.

Da umgekehrt die österreichischen Behörden die bereits in den diesseitigen Staatsverband aufgenommenen bayerischen Unterthanen nicht eher zur Ablegung des Unterthansseids zuzulassen pflegen, als bis sie die definitive Entlassungs-Urkunde beibringen, hat diese verschiedene Praxis wiederholt zu nutzlosen Correspondenzen und Controversen Anlaß gegeben, wobei man schließlich stets in der Lage war, sich der bayerischerseits verlangten Formalität zu fügen.

Um diesem Uebelstande gänzlich zu begegnen, hat das Ministerium des Aeußern, mit Rote vom 5. Jänner l. J. Z. 15587 ex 1858 den Antrag gestellt, daß von Seite der österreichischen Regierung in Zukunft den bereits definitiv in den österreichischen Staatsverband aufgenommenen bayerischen Einwanderungswerbern, der vorgeschriebene Unterthansseid, auf Grund ihrer bedingten Entlassung aus Baiern, abgenommen, und sich dann erst um die Ausstellung der definitiven Entlassungs-Urkunde an die betreffende königl. bayerische Behörde gewendet werde.

Nachdem sich das k. k. Armee-Ober-Commando in Ansehung der Aufnahme von bayerischen Auswanderern in die Militärgrenze, auch mit der besprochenen Mobilität einverstanden erklärt hat, so nimmt das Ministerium des Innern keinen Anstand, diesem Antrage des k. k. Ministeriums des Aeußern gleichfalls beizupflichten.

Hievon wird die k. k. Statthalterei zur Darnachachtung für alle künftigen Fälle mit dem Bemerken in Kenntniß gesetzt, daß dem gemäß die bedingte heimatische Entlassung bayerischer Unterthanen, vorausgesetzt, daß selbe nach Vorschrift der hierortigen Verordnung vom 29. December 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt ex 1855 Nr. 3) *) erfolgt ist, vollkommen genüge, um die bayerischen Einwanderungswerber nach ihrer definitiven Aufnahme in den österreichischen Staatsverband ohne weiters zur Ablegung des Unterthansseids zuzulassen, und daß erst nach Erfüllung dieser Förmlichkeit die definitive Entlassung derselben aus dem bayerischen Unterthansverbände einzuleiten ist.

Goluchowski m. p.

18.

Kundmachung der k. k. Finanz-Landes-Direction vom 1. April 1859 Z. 11032,

betreffend die Einhebung der Wegmaut in Mlyn, dann der Weg- und Brückenmaut in Krakowice an der Jaworower Verbindungsstraße, vom
1. Mai 1859.

Behufß der Bemautung der ausgebauten Strecke der von Radymno über Jaworow nach Lemberg führenden sogenannten Jaworower Arterialverbindungstraße,

*) Landes-Regierungs-Blatt, Jahrgang 1855, I. Abtheilung, II. Stück, Nr. 3.

w skutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 2. Marca 1859. l. 10.271/173 założona tymczasowo stacya myta, mianowicie:

1. w Młynach dla poboru myta drogowego za dwie mile, i

2. w Krakowcu dla poboru

a) myta drogowego za dwie mile, tudzież

b) myta mostowego I. klasy taryfy za most sposobny do obłożenia go mytem, przez rzekę Rudę w Krakowcu prowadzący.

To podaje się do wiadomości powszechnej z tym dodatkiem, że pobór należności myta w wspomnianym wymiarze w obydwóch wymienionych miejscach rozpocznie się z dniem 1. Maja 1859.

Plener m. p.

19.

Reskrypt c. k. Namiestnictwa z d. 18. Kwietnia 1859. l. 16.374., dotyczący obliczenia i wynagrodzenia kosztów pogrzebu żołnierzy w przechodzie będących lub urlopowanych, zmarłych nie w szpitalach cywilnych.

Dodatkowo do wydanego w porozumieniu z c. k. naczelną Komendą Armii pod d. 7. Stycznia 1854. l. 564. rozporządzenia o obliczeniu i wynagrodzeniu kosztów pogrzebu żołnierzy zmarłych w szpitalach cywilnych, widziało się wys. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych spowodowaném, reskrytem z d. 13. Kwietnia 1859. l. 7.269, także względem tych przypadków, jeżeli w przechodzie będący lub urlopowany żołnierz umrze nie w szpitalu cywilnym, a dla braku własnych środków kosztem gminy (gromady) pogrzebany być musi, postanowić, że dotyczące gminy (gromady) tych żołnierzy, dostarczając każdą razą osobną trumnę tym samym sposobem pogrzebać mają, jak grzebią swych ubogich współczłonków, obrachowanie zaś wynikających ztąd kosztów celem otrzymania wynagrodzenia ze skarbu wojskowego, przez naczelną Władzę polityczną potwierdzić się mający, wykazać powinny.

Gólurowski m. p.

20.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z d. 7. Maja 1859. l. 18.880.,

dotyczące postępowania przy zasądzonej przeciw adwokatowi ze strony politycznej lub policyjnej władzy karze odjęcia wolności.

Gdy dla celu obowiązków urzędowych, jakie mają wyższe sądy krajowe względem adwokatów, nie okazuje się być rzeczą dostateczną, izby wyższy Sąd

wird zu Folge Erlasses des hohen k. k. Finanzministeriums vom 2. März 1859 Z. 10271/173 vorläufig eine Maatkation, und zwar:

1. In Mlyny zur Einhebung der Wegmaut für zwei Meilen, und
2. in Krakowice zur Einhebung

a) der Wegmaut für zwei Meilen, dann

b) der Brückenmaut der 1. Tarifklasse für die mautbare, über den Ruda-Bach führende, in Krakowice befindliche Brücke errichtet werden.

Dies wird zur allgemeinen Kenntniß mit dem Beisage gebracht, daß die Einhebung der Mautgebühren in dem erwähnten Ausmaße in den beiden genannten Orten mit 1. Mai 1859 beginnen werde.

Plener m. p.

19.

Erlass der k. k. Statthalterei vom 18. April 1859 Z. 16374, die Berechnung und Vergütung der Beerdigungskosten für die, außerhalb der Civil-Spitäler verstorbenen transener oder beurlaubten Soldaten betreffend.

Im Nachhange zu der, im Vernehmen mit dem k. k. Armeec-Ober-Commando unterm 7. Jänner 1854, Z. 564, gegebenen Weisung, über die Berechnung und Vergütung der Beerdigungskosten für die in Civil-Spitälern verstorbenen Soldaten, hat das h. Ministerium des Innern mit Erlass vom 13. April 1859 Z. 7269, nunmehr auch für jene Fälle, wenn ein transener oder beurlaubter Soldat außerhalb eines Civil-Spitäls stirbt, und wegen Mangel an eigenen Mitteln von der Gemeinde beerdigt werden muß, zu bestimmen gefunden, daß die betreffenden Gemeinden bei diesen Soldaten, mit jedesmaliger Beschaffung eines eigenen Sarges, dieselbe Beerdigungsart, wie bei ihren armen Gemeindegliedern einzuhalten, und die hieraus erwachsenden Kosten zum Behufe der Vergütung aus dem Militär-Aerar mittelst einer von ihrer politischen Oberbehörde zu bestätigenden Berechnung auszuweisen haben.

Goluchowski m. p.

20.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 7. Mai 1859
Z. 18880,

den Vorgang bei der wider einen Advocaten, von Seite einer politischen oder polizeilichen Behörde verhängten Freiheitsstrafe betreffend.

Nachdem es zum Zwecke der den Oberlandesgerichten in Ansehung der Advocaten obliegenden Amtspflichten nicht genügend erscheint, wenn das Oberlandesgericht

krajowy o zasądzonej przeciw adwokatowi ze strony politycznej lub policyjnej władzy karze odjęcia wolności dopiero równocześnie z wykonaniem takowej został uwiadomiony, przeto rozporządziło wys. Ministerystwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 3. b. m. l. 3.201, ażeby w przypadkach, gdzie mocą cesarskiego rozporządzenia z d. 20. Kwietnia 1854. przeciw któremu członkowi stanu adwokatów zasądzono karę odjęcia wolności, i wyrok stał się prawomocny, przed wykonaniem takowego dotyczący wyższy Sąd krajowy uwiadomiono, iżby tenże mógł przedsięwziąć środki, jakie mu stanowisko własnej władzy dyscyplinarnej nad adwokatami podaje. do czego wys. Ministerystwo dodało uwagę, że do wykonania tój kary dopiero wtenczas przystąpić należy, gdy ze strony wyższego Sądu krajowego nadeszło uwiadomienie, iż on z powodu takiego wyroku potrzebuje, a do jego zakresu działania należące zarządzenia poczynił.

Goluchowski m. p.

21.

Obwieszczenie c. k. skarbowej Dyrekcji krajowej z d. 1. Czerwca 1859. l. 10.429.

względem poboru myta drogowego w Duńkowicach, Jaworowie i Grünthalu, tudzież myta drogowego i mostowego w Jamelnie na jaworowskiem gościńcu bocznym, poczynszy od d. 1. Sierpnia 1859.

W celu regularnego obłożenia mytem prowadzącego z Radymina na Jaworów do Lwowa tak zwanego jaworowskiego eraryalnego gościńca bocznego, będzie w skutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z d. 2. Marca 1859. l. 10.271/173 założona stacya myta, a mianowicie:

1. w Duńkowicach dla poboru myta drogowego za dwie mile z równoczesnym zniesieniem rogatki myta drogowego, która dotychczas była w Radyminie na końcu wspomnianego gościńca bocznego;

2. w Jaworowie równie dla poboru myta drogowego za dwie mile z równoczesnym zniesieniem znajdującej się obecnie w Szkle rogatki myta drogowego;

3. w Grünthalu, również dla poboru myta drogowego za dwie mile, zaś

4. w Jamelnie na dotychczasowej rogatce myta, którąto stacyę myta dotychczas niewłaściwie janowską nazywano, będzie nadal pobięta, mianowicie

a) myto drogowe, zamiast jak dotychczas za trzy, tylko za dwie mile, i

b) myto mostowe według I. klasy taryfy za ulegający opłacie myta most niedaleko Kozic.

Co do wiadomości powszechniej z tym dodatkiem podaje się, że pobór należności myta w wymiarze wspomnianym w miejscach wymienionych rozpocznie się z dniem 1. Sierpnia 1859.

Plener m. p.

von der wider einen Advocaten von Seite einer politischen oder polizeilichen Behörde, verhängten Freiheitsstrafe erst gleichzeitig mit dem Vollzuge derselben in Kenntniß gesetzt würde, so hat das hohe Ministerium des Innern mit Erlass vom 3. d. M., Z. 3201 verordnet, in den Fällen, wo Kraft der kaiserlichen Verordnung vom 20. April 1854, gegen ein Mitglied des Advocatenstandes auf eine Freiheitsstrafe erkannt wird, und das Erkenntniß rechtskräftig geworden ist, vor dem Vollzuge desselben die Mittheilung darüber an das betreffende Oberlandesgericht zu machen, um jene Maßnahmen veranlassen zu können, zu denen sich das Oberlandesgericht, vom Standpunkte der eigenen Disciplinargewalt über die Advocaten bestimmt findet, wobei das hohe Ministerium die Bemerkung beifügte, daß mit dem Vollzuge dieser Strafe erst dann vorzugehen sei, wenn von Seite des Oberlandesgerichtes die Mittheilung eingelangt ist, daß dasselbe die aus Anlaß einer solchen Beurtheilung nöthigen, zu seinem Wirkungskreise gehörigen Verfügungen getroffen habe.

Gölschowski m. p.

21.

Kundmachung der k. k. Finanz-Landes-Direction vom 1. Juni 1859 Z. 10429,

betreffend die Einhebung der Wegmaut in **Dankowice, Jaworow und Grünthal**, dann der Weg- und Brückenmaut in **Jamelna** an der **Jaworower Verbindungsstraße**, vom 1. August 1859 angefangen.

Zum Behufe der geregelten Bemautung der von **Kadymno** über **Jaworow** nach **Lemberg** führenden sogenannten **Jaworower Ararial-Verbindungsstraße**, wird zu Folge Erlasses des hohen k. k. Finanzministeriums vom 2. März 1859 Z. 10271/173 eine Mautstation, und zwar:

1. in **Dankowice** zur Einhebung der Wegmaut für zwei Meilen, mit gleichzeitiger Auflassung des bisher in **Kadymno** am Ende der besagten Verbindungsstraße bestehenden Wegmautschranks;

2. in **Jaworow** desgleichen zur Einhebung der Wegmaut für zwei Meilen, mit gleichzeitiger Auflassung des gegenwärtig in **Szko** befindlichen Wegmautschranks;

3. in **Grünthal** ebenfalls zur Einhebung der Wegmaut für zwei Meilen errichtet; hingegen

4. in **Jamelna** an dem bisherigen Mautschranks, welche Mautstation bis jetzt uneigentlich **Janow** benannt wurde, in Einkunft, und zwar:

a) die Wegmautanstalt wie bisher für drei, bloß für zwei Meilen; und

b) die Brückenmaut nach der 1. Tarifklasse für die mautbare Brücke nächst **Kozice** eingehoben werden.

Dies wird zur allgemeinen Kenntniß mit dem Besage gebracht, daß die Einhebung der Mautgebühren in dem erwähnten Ausmaße in den genannten Orten mit 1. August 1859 beginnen werde.

Plener m. p.

**Reskrypt Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7. Czerwca
1859. l. 10.536/335.,**

względem zwrotu należności portoryjnych, których za niefrankowane przesёлki należności za pielęgowanie chorych komunalne lub monarchiczne władze, teź należności pobierające, od uprawnionych do poboru szpitalów publicznych żadać, a które te szpitale płacić mają.

Wydarzają się częstokroć przypadki reklamacyj do zakładów pocztowych względem zwrotu należności portoryjnych, których za niefrankowane przesёлki należności za pielęgowanie chorych komunalne lub monarchiczne władze takową należność pobierające, od uprawnionych do poboru szpitalów publicznych żadać, a które te szpitale płacić mają.

Ażeby spowodowaniom takich reklamacyj i wynikającym z nich pisaniom zapobiedz, Ministerjum Spraw Wewnętrznych widzi się spowodowaném, udzielić c. k. Namiestnictwu wyciąg tutejszego rozporządzenia w skutek poszczególnego podobnego wypadku w porozumieniu z c. k. Ministerstwem Handlu dla Rządu krajowego w Lublanie pod d. 2. Września 1857. l. 11.331 wydanego, mocą którego w zasadzie przepisane są prawidła co do żadań wolności portoryjnej dla przesёtek piёнicznych do szpitalów uskutecznić się mających, a które tam także za skazówkę służyć ma.

Ta skazówka uzupełnia się jeszcze, jak następuje:

Oprócz wspomnianych tam bezpośrednich, przeto wraz z portoryum przez dotyczący szpital opłacić się mającém załatwionych przesёtek, pochodzących z funduszu krajowego kwot kosztów pielęgowania chorych, znajdują się także takie bezpośrednie przesёлki należności za pielęgowanie, które bezpośrednio od obowiązanych do ich płacenia fizycznych lub moralnych osób pobrane zostały.

Opłata portoryi pocztowej za ten rodzaj bezpośredniej przesёлki należących za pielęgowanie piёнędzy, nie może być w sposób słuszny na szpitale nałożona. Należy przeto od tych osób przy odbiorze należności za pielęgowanie także zarazem wydatek na porto za przesёлkę takowych, do czego bez wątpienia są obowiązani, odbierać, a przesёлkę piёнiczną zaraz potem naprzód frankowaną do szpitala dotyczącego odselać.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

Ambrásy m. p.

22.

Erlaß des Ministertums des Innern vom 7. Juni 1859

Z. 10536/335,

wegen Rückvergütung der Portogebühren, welche für unfrankirte Zusendung von Verpflegskostenbeträgen, seitens der diese Beträge einhebenden Communal- oder landesfürstlichen Behörden an die bezugsberechtigten öffentlichen Krankenanstalten eingefordert, und von den letzteren berichtigt werden müssen.

Es ergeben sich öfters Fälle von Reclamationen an die Postanstalten wegen Rückvergütung der Portogebühren, welche für unfrankirte Zusendung von Verpflegskostenbeträgen, seitens der diese Beträge einhebenden Communal- oder landesfürstlichen Behörden an die bezugsberechtigten öffentlichen Krankenanstalten eingefordert, und von den letzteren berichtigt werden müssen.

Um der Veranlassung zu solchen Reclamationen und den daraus hervorgehenden Schreibereien zu begegnen, findet man sich veranlaßt der k. k. Statthalterei einen Auszug aus der, über einen speciellen derlei Fall, im Einvernehmen mit dem k. k. Handelsministerium an die Landesregierung in Laibach ergangenen h. o. Verordnung vom 2. September 1857 Z. 11331 mitzutheilen, welche die Inanspruchnahme der Portofreiheit für die an Krankenanstalten zu bewirkenden Geldsendungen im Grundsätze normirt, und auch dortheils zur Richtschnur zu gelten hat.

Diese Norm wird noch mit Nachfolgendem ergänzt:

Außer der darin erwähnten directen, daher mit dem von der betreffenden Krankenanstalt zu berichtigenden Porto, abzufertigenden Sendungen aus dem Landesfonde entlehnter Verpflegskostenbeträge, kommen auch derlei directe Sendungen von Verpflegskostenbeträgen vor, die unmittelbar von den zur Zahlung derselben verpflichteten physischen oder moralischen Personen eingehoben wurden.

Die Bezahlung der Postporto für diese Art directer Verpflegkostengelberzusendung kann den Krankenanstalten billigerweise nicht zugemuthet werden. Es ist daher von diesen Personen bei Einhebung der Verpflegskosten auch zugleich die Auslage des Porto für die Versendung derselben, wozu sie unzweifelhaft verpflichtet sind, einzuhoben, und die Geldsendung dann gleich im Vorhinein frankirt an die betreffende Krankenanstalt abzufertigen.

Für den Minister des Innern:

Ambrásy m. p.

W y c i ą g

z reskryptu e. k. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wydanego pod dniem 2. Września 1857. l. 11.33/234,
do e. k. Rządu krajowego w Lublanie.

Należąca się szpitalem zapłata za pielęgnowanie chorych bywa tymże od władzy krajowej kraju koronnego przeselaną albo bezpośrednio, a to wtedy jeżeli szpital w siedzibie władzy krajowej się znajduje, i takowej bezpośrednio podlega, albo jeżeli tak nie jest, przez władze onéjże podległe lub przez dotyczących przełożonych gmin, z innych zaś krajów koronnych należne za pielęgnowanie chorych koszta dochodzą bezpośrednio do władzy krajowej kraju koronnego lub okręgu administracyjnego, w którym się szpital znajduje, od władzy krajowej dotyczącego kraju koronnego lub okręgu administracyjnego.

Gdy władze polityczne już według dawniejszych prawideł, a przełożeństwa gmiń (gromad) stosownie do rozporządzenia z dnia 16. Sierpnia 1850. liczba 3.354/C. (Dz. pr. Pań., nr. 336 str. 1550.), ostatnie jednak tylko w sprawach poruczonego im zakresu działania także od opłaty poczty jezdnej są uwolnione, przeto przy takim postępowaniu nie może się wydarzyć przypadek, ażeby dotyczący szpital za przesłaną mu pieniężną przesёлkę, należytość portoryjną miał płacić, gdyż takowej nie odbiera bezpośrednio od zakładu pocztowego.

Gdyby jednak bezpośrednie przesёлki pochodzących z funduszu krajowego kwot za pielęgnowanie chorych ze strony władz politycznych do szpitalów przez pocztę konieczne były, co jednak, gdy także antycypacye brane być mogą, tylko bardzo rzadko zdarzyłoby się mogło, przeto, zważywszy, że co do przesёлek pocztą wozową, z powodu wziętej na fundusz pocztowy bezwarunkowej poręki i połączonych z tém kosztów transportu nie istnieje wcale żadna osobista wolność portoryjna, a z drugiej strony fundusze krajowe takimi należytościami portoryjnemi nie mogą być obciążane, nie pozostaje nic innego, jak tylko takie przesёлki, podobnie jak inne do pojedynczych osób prywatnych lub do urzędów prywatnych i administracyj towarzystw adresowane, odesłać za opłaconém portoryum, któreby dotyczący szpital jako ciążący na nim wydatek administracyjny zapłacić powinien.

Za dokładność wyciągu.

W Wiedniu dnia 7. Czerwca 1859.

Bihler m. p.

A u s z u g

aus einem Erlaße des k. k. Ministeriums des Innern an die k. k. Landesregierung in Laibach vom 2. September 1857 B. 11331/234.

Die den Krankenanstalten gebührenden Verpflegskosten werden diesen von der Landesstelle des Kronlandes entweder unmittelbar, wenn nämlich die Krankenanstalt im Orte der Landesstelle sich befindet und derselben unmittelbar untersteht, oder wofern dieß nicht der Fall ist, im Wege der Unterbehörden oder der betreffenden Gemeindevorstände zugemittelt, und die aus anderer Kronländern zu ersetzenden Verpflegskosten kommen der Landesstelle des Kronlandes oder des Verwaltungsgebietes, in welchem sich die Krankenanstalt befindet, von der Landesstelle des betreffenden Kronlandes oder Verwaltungsgebietes unmittelbar zu.

Da die politischen Behörden schon nach älteren Normen, und die Gemeindevorstände in Gemäßheit der Verordnung vom 16. August 1850 B. 3354/C. (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 336, S. 1559), letztere jedoch nur in Angelegenheiten des übertragenen Wirkungskreises, auch von der Entrichtung des Fahrpostporto befreit sind, so kann sich bei diesem Verfahren der Fall nicht ergeben, daß die betreffende Krankenanstalt für die ihr zugemittelten Geldsendungen eine Portogebühr zu entrichten hätte, weil sie dieselben nicht direct von der Postanstalt erhält.

Sollten jedoch directe Sendungen der aus den Landesfondem entlehnten Verpflegsbeträge von Seite der politischen Behörden an die Krankenanstalten mittelst der Post nothwendig werden, — was jedoch, da auch der Verlagsweg eingeschlagen werden kann, nur äußerst selten vorkommen dürfte, — so erübrigt bei dem Umstande, als bezüglich der Fahrpostsendungen, wegen der dem Postfonde erwachsenden unbedingten Haftung und wegen der damit verbundenen Transportkosten, gar keine persönliche Portofreiheit besteht, und andererseits die Landesfondem mit derlei Portogebühren nicht belastet werden dürfen, nichts anderes, als derlei Sendungen, wie andere an einzelne Private, oder an Privatämter und Vereins-Verwaltungen gerichtete, mit Porto abzufertigen, welches die betreffende Krankenanstalt als eine ihr zur Last fallende Regie-Auslage zu berichtigen hätte.

Für die Richtigkeit des Auszuges.

Wien am 7. Juni 1859.

Vihler m. p.

Reskrypt c. k. Namiestnictwa z d. 18. Czerwca 1859. l. 25.023.,

dotyczący umowy zawartej między Rządem cesarsko - austryackim i Rządem książęco - reuss - plauen'skim, względem uznania ważności wzajemnie wystawianych paszportów do transportów zwłok.

Wysokie c. k. Ministerjum Spraw Wewnętrznych oznajmiło reskrytem z dnia 10. Czerwca 1859. l. 9.430/691, że między Rządem cesarsko - austryackim i Rządem książęco - reuss - plauen'skim względem uznania ważności wzajemnie wystawianych paszportów do transportu zwłok zawarta została taka sama ugoda, jaka z innymi niemieckimi Rządami jest umówioną, według której także, począwszy od dnia 1. Lipca r. b., paszporty zwłok przez uprawnione władze książęco - reuss - plauen'skie wystawione, w kraju, za ważne uważać, i z austryackimi paszportami dla zwłok wydawanymi w obec Księstwa Reuss-Plauen również według postanowień wys. reskryptu z dnia 29. Kwietnia 1856. l. 8.690 postępować należy.

Zarazem odpis rozporządzenia Rządu Księstwa Reuss-Plauen z dnia 14. Stycznia 1859. względem transportu zwłok i kompetencyi tamtejszych władz do wystawiania takich paszportów, wraz z odpisem formularza takowych, udzielono do dalszego zachowania się.

O czem zawiadamia się c. k. urząd obwodowy odnośnie do namiestniczego reskryptu z dnia 25. Maja 1856. l. 18.771, tudzież z d. 12. Czerwca i 15. Września 1856. ll. 22.881 i 32.846, z przyłączeniem kopii wspomnianego rozporządzenia książęco - reuss - plauen'skiego Rządu krajowego z d. 14. Stycznia 1859. i formularza paszportów wydawanych dla zwłok w ilości exemplarzy, zastosowanej do ilości urzędów powiatowych, dla wiadomości i zachowania się tychże.

Góluhows ki m. p.

Do l. Nam. 25.023/1859.

**Książęco reuss-plauen'ski Rząd krajowy,
w sprawie wystawienia paszportów dla zwłok. Dan w Greiz, dnia
14. Stycznia 1859.**

Z powodu umówionych z niektórymi Rządami niemieckimi układów względem przewożenia zwłok z jednego Państwa do drugiego, rozporządza się za naj-

23.

Erlaß der k. k. Statthalterei vom 18. Juni 1859 Z. 25023,

das Uebereinkommen zwischen der kaiserl. österreichischen und fürstlich Reuss-Plauen'schen Regierung, wegen Anerkennung der Gültigkeit der gegenseitig aus-
gestellten Leichentransportpässe betreffend.

Das hohe k. k. Ministerium des Innern hat mit dem Erlasse vom 10. Juni 1859 Z. 9430/691 bedeutet, daß zwischen der kaiserl. österreichischen und fürstlich Reuss-Plauen'schen Regierung, wegen Anerkennung der Gültigkeit der gegenseitig aus-
gestellten Leichentransportpässe ein gleiches Uebereinkommen getroffen wurde, wie ein solches mit anderen deutschen Regierungen vereinbart worden ist, wornach auch, vom 1. Juli d. J. anfangend, die von den fürstlich Reuss-Plauen'schen kompetenten Behörden aus-
gestellten Leichenpässe im Innlande als gültig anzuerkennen sind, und sich bezüglich der österreichischen Leichenpässe gegenüber dem Fürstenthume Reuss-Plauen gleich-
falls nach den Bestimmungen des hohen Erlasses vom 29. April 1856 Z. 8690 zu benehmen ist.

Zugleich wurde eine Abschrift der Verordnung der fürstlich Reuss-Plauen'schen Landesregierung vom 14. Jänner 1859 für den Transport von Leichen, und die Kompetenz der dortigen Behörden zur Ausstellung der Leichenpässe, nebst einer Abschrift des Formulars der letzteren, zum weiteren Benehmen mitgetheilt.

Hievon wird die k. k. Kreisbehörde, mit Bezug auf den hierortigen Erlaß vom 25. Mai 1856 Z. 18771, dann vom 12. Juni und 15. September 1856 zur Z. 22881 und 32846, unter Anschluß einer Abschrift der erwähnten Verordnung der fürstlich Reuss-Plauen'schen Landesregierung vom 14. Jänner 1859 und des Formulars der Leichenpässe, in der Zahl der Bezirksämter abgefaßten Exemplarien, zur Wissenschaft und Darnachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Goluchowski m. p.

Zur Sttz. 25023/1859.

Fürstlich Reuss-Plauen'sche Landesregierung,

die Ausstellung von Leichenpässen betreffend, dtto. Greiz, den 14. Jänner 1859.

Auf Veranlassung der, mit mehreren deutschen Regierungen gepflogenen Unter-
handlung, wegen Ueberführung von Leichen aus dem einen Staate in den anderen,

wyższém monarchiczném przyzwoleniem w sprawie transportowania za granicę zwłok, w ogóle co następuje:

§. 1.

Transport zwłok z miejsca śmierci do jakiego miejsca za granicę jest tylko w tém przypuszczeniu dozwolony, że takowemu przy należytem zachowaniu przepisu §. 2. medycynalno-policyjne przeszkody nie stoją na zawadzie, tudzież że zwłoki przez pewnego, w osobną legitymacją podróżną zaopatrzone się mającego człowieka na miejsce przeznaczenia odprowadzone będą.

Czyli piérwszy przypadek zachodzi, ma rozstrzygnąć fizyk powiatowy, należy przeto na przyszłość do każdój próśby o wystawienie paszportu dla zwłok przyłączyć jego świadectwo, jako transport dotyczących zwłok przez sie żadnym nie ulega przeszkodom.

§. 2.

Jeżeli transport jest pozwolony, to takowy z zachowaniem innych co do przypadku w §. 3. wspomnianego zarządzić się mających osobnych środków ostrożności nastąpić może tylko w podwójnej, wylaniem smołą dobrze zamkniętej trumnie, z których wewnętrzna z twardego drzewa być powinna.

By ten przepis dokładnie zachowano, dotyczące miejscowo-policyjne władze i fizyk powiatowy doglądać powinny.

§. 3.

Transportowanie zagranicę zwłok osób, na zaraźliwe choroby zmarłych jest, o ile medycynalno-policyjne względy takowego wśród wszelkich okoliczności nie zakazują, wyjątkowo tylko w tém przypuszczeniu dozwolone, że Rządy Państw, przez które transport przechodzić ma, uwiadomione wyraźnie o chorobie, w skutek której śmierć nastąpiła, na transport zwłok przez terytorjum swego Państwa wyraźnie zezwoliły, i że prócz tego owe środki ostrożności jak najściślej zachowano, które w tym względzie fizyk powiatowy za potrzebne uznał, lub których względnie jeden albo drugi Rząd zagraniczny zażądał.

Wystawienie paszportu dla zwłok może w takich przypadkach tylko wtedy nastąpić, jeżeli pozwolenie dotyczących Rządów zagranicznych w formie wiarygodnej zostało przedłożone, i jeżeli się oraz z dotyczącego poświadczenia okazuje, że te Rządy o naturze ostatniej choroby zmarłego wprzód należycie zawiadomione zostały.

Nad zachowaniem przepisanych w podobnych przypadkach osobnych środków ostrożności, mają miejscowe władze policyjne, a względnie fizyk powiatowy z szczególną troskliwością czuwać.

wird mit höchster landesherrlicher Genehmigung, in Betreff der nach dem Auslande gerichteten Leichentransporte, überhaupt Folgendes verordnet:

§. 1.

Der Transport einer Leiche von dem Sterbeorte nach einem Orte des Auslandes ist nur unter der Voraussetzung zulässig, daß demselben bei gehöriger Beobachtung der Vorschrift (§. 2) medicinal-polizeiliche Bedenken nicht entgegenstehen, und die Leiche durch einen zuverlässigen, mit besonderer Reiselegitimation versehenen Mann an ihren Bestimmungsort geleitet werde.

Darüber, ob ersteres der Fall sei, hat der Bezirks-Physicus zu entscheiden, und ist daher künftig jedem Gesuche um Ausstellung eines Leichenpasses, ein Zeugniß desselben darüber beizufügen, daß der Transport der betreffenden Leiche an und für sich unbedenklich falle.

§. 2.

Wird der Transport gestattet, so darf derselbe nächst Beobachtung der sonstigen, in dem §. 3 gedachten Falle, etwa noch anzuordnenden besonderen Vorsichtsmaßregeln nur in doppelten, durch Verpechung gut verschlossenen Särgen, von welchem der innere von hartem Holze sein muß, geschehen.

Darüber, daß dieser Vorschrift genau nachgegangen werde, haben die betreffenden Ortspolizei-Behörden und der Bezirks-Physicus Aufsicht zu führen.

§. 3.

Der Transport von Leichen solcher Personen, welche an ansteckenden Krankheiten verstorben sind, nach dem Auslande, ist, in soferne nicht medicinal-polizeiliche Bedenken unter allen Umständen verbieten, ausnahmsweise nur unter der Voraussetzung statthaft, daß die Regierungen der von dem Transporte zu berührenden Staaten, nachdem dieselben von der Krankheit, an welcher der Tod erfolgt ist, ausdrücklich in Kenntniß gesetzt worden, den Transport der Leiche durch ihr Staatsgebiet ausdrücklich genehmigt haben, und demnächst diejenigen Vorsichtsmaßregeln auf das Genaueste befolgt werden, welche dießfalls von dem Bezirks-Physicus für nöthig erachtet, oder beziehentlich von einer oder der anderen ausländischen Regierung werden verlangt werden.

Die Ausstellung des Leichenpasses darf in solchen Fällen nur dann erfolgen, wenn die Genehmigung der betreffenden ausländischen Regierungen in glaubhafter Form beigebracht wird, und aus der dießfälligen Bescheinigung zugleich hervorgeht, daß die Ersteren von der Natur der letzten Krankheit des Verstorbenen vorher gehörig in Kenntniß gesetzt worden sind.

Die Beobachtung der in dergleichen Fällen vorgeschriebenen besonderen Vorsichtsmaßregeln ist von den Ortspolizeibehörden, bezüglich von dem Bezirks-Physicus, mit besonderer Sorgfalt zu überwachen.

§. 4.

Wystawienie paszportów dla zwłok odbywa się:

1. dla rezydeneyonalnego miasta Greiz i dla powiatu tutejszego książęcego sądu przez podpisany Rząd krajowy;
2. dla miasta Zeulenroda i tamtejszego powiatu sądowego, przez książęce miejsko-wójtowskie sądy w Zeulenroda;
3. dla powiatu urzędowego Burgk, przez książęcy sąd Burgk.

Do każdój prośby o wystawienie takowego należy potrzebne według §. 2. względnie §. 3. świadectwo fizyka powiatowego, a jeżeli idzie o transport zwłok osoby zmarłej na chorobę zaraźliwą, poświadczenie względem udzielonego od dotyczących zagranicznych Rządów pozwolenia przyłączyć (§. 3.), niemniej domieścić nazwisko człowieka, który zwłoki odprowadza, i oznaczyć drogę, którądy transport iść ma.

§. 5.

Do przewożenia zwłok z takich miejsc, dla których z mocy istniejących stosunków parafialnych przeznaczone są zagraniczne cmentarze, do tychże cmentarzy nie stosuje się, jak się to samo przez się rozumié, niniejsze rozporządzenie.

Za dokładność odpisu.

W Wiedniu dnia 10. Czerwca 1859.

Bihler m. p.

Do l. 25.023/1859.

Paszport dla zwłok.

Gdy podpisany Rząd krajowy na wolne od cła i bezprzeszkodne transportowanie w podwójnej trumnie dobrze zamkniętych zwłok zmarłego (ój) . . . dnia . . . w . . . , które ztąd zapomocą . . . przez . . . do . . . dla pogrzebania przewiezione być mają, o ile się to tutejszego terytoryum Państwa dotyczy, z towarzyszeniem zaopatrzonego w osobną legitymację podróżną . . . i za zachowaniem potrzebnych sanitarno-policyjnych przepisów zezwolił, przeto tenże wzywa, a względnie uprasza niniejszém wszystkie w miejscach, przez które zwłoki przechodzić mają, znajdujące się cywilne i wojskowe władze, ażeby takowe za okazaniem niniejszego, od dzisiejszego niżej położonego dnia przez jeden miesiąc ważnego paszportu wolno i bez przeszkody przepuszczały, i transportowi ich według możności pomocnemi były.

W Greiz dnia . . . . .

Książęco-reuss-plauenński Rząd krajowy.

Za dokładność odpisu:

Bihler m. p.

§. 4.

Die Ausstellung der Leichenpässe erfolgt:

1. für die Residenzstadt Greiz und den Bezirk des dasigen fürstlichen Justizamtes, durch die unterzeichnete Landesregierung;
2. für die Stadt Zeulenroda und den dortigen Gerichtsbezirk, durch die fürstl. Stadtvogtelgerichte Zeulenroda;
3. für den Burgkischen Amtsbezirk, durch das fürstl. Justizamt Burgk.

Jedem Gesuche um Ausstellung eines solchen, ist das nach §. 2, bezüglich nach §. 3 erforderliche Zeugniß des Bezirks-Physicus, und wenn es sich um den Transport der Leiche einer an einer ansteckenden Krankheit verstorbenen Person handelt, die Bescheinigung über die von den betreffenden ausländischen Regierungen ertheilte Erlaubniß (§. 3) beizufügen, auch ist dabei der Name des Mannes, welcher die Leiche begleitet, und der Weg, welchen der Transport nehmen soll, anzugeben.

§. 5.

Auf die Abführung von Leichen aus solchen Ortschaften, welche kraft bestehender Parafialverhältnisse an ausländische Friedhöfe gewiesen sind, nach diesen Friedhöfen, findet selbstverständlich gegenwärtige Verordnung keine Anwendung.

Für die Richtigkeit der Abschrift.

Wien am 10. Juni 1859.

Bihler m. p.

Zur Zahl 25023/1859.

L e i c h e n p a ß.

Nachdem von der unterzeichneten Landesregierung die zollfreie und ungehinderte Transportirung der, in doppeltem Sarge wohlverschlossenen Leiche des (der) am . . . . . zu . . . . . verstorbenen . . . . . welche von da mittelst . . . . . über . . . . . nach . . . . . zur Beerdigung verführt werden soll, in soweit es das diesseitige Staatsgebiet betrifft, in Begleitung des mit einer eigenen Pässelegitimation versehenen . . . . . und unter gehöriger Beobachtung der nöthigen sanitäts-polizeilichen Vorschriften bewilligt worden ist; so werden hiermit alle an den Orten, durch welche diese Leiche zu passiren hat, befindlichen Civil- und Militärbehörden beziehungsweise beauftragt, und beziehungsweise ersucht, dieselbe gegen Vorweisung dieses, vom heutigen untengesetzten Tage an, auf einen Monat gültigen Passes, frei und ungehindert passiren zu lassen, und ihrem Transport den möglichen Vorschub zu leisten.

Greiz, am . . . . .

Fürstlich Reuss-Plauen'sche Landes-Regierung.

Für die Richtigkeit der Abschrift:

Bihler m. p.

24.

Obwieszczenie c. k. skarbowej Dyrekeyi krajowej z d. 19. Czerwca 1859. l. 21.144.,**dotyczące wchodzenia w układy z piwowarami na czas od dnia 1. Lipca lub d. 1. Siępnia 1859. do końca Lipca 1860.**

C. k. Ministerjum Skarbu zezwoliło reskrytem z d. 5. Czerwca 1859. l. 28.087/806 dla zrobienia próby na wchodzenie w układy z piwowarami na czas od dnia 1. Lipca lub d. 1. Siępnia 1859. do końca Lipca 1860.

Tym układom będą służyć za podstawę w ogóle rezultaty ostatniego roku administracyjnego (ze względem na tymczasem zasze lub przewidywane zmiany) i dotychczasowe przyrzady, tudzież dotychczasowe stopnie mocy produkowanej korzenności piwa.

Pomnozenie lub powiększenie przyrzadów, lub podwyższenie stopni mocy bez poprzedniego uwiadomienia i bez nowego układu w stosunku do następnego powiększenia nie jest dozwolone, lecz ma być jako ukrócenie dochodów skarbowych karane.

C. k. kommissaryaty skarbowe przedsięwznią z właścicielami browarów powiatu, ich czuwaniu poruczonego, życzącymi sobie wejść w układy, dotyczące pertraktacye, i przedłożą je w drodze c. k. skarbowych dyrekeyj powiatowych do tutejszej decyzji.

Plener m. p.

25.

Reskrypt c. k. Namiestnictwa z d. 22. Czerwca 1859. l. 25.723.**dotyczący szerokości wyrabanych brzegów lasowych po obydwóch stronach gościńców.**

Wysokie Ministerjum Handlu w porozumieniu z wys. Ministerstwem Spraw Wewnętrznych wedle wysakiego reskryptu z dnia 14. Czerwca r. b. liczba 2.988/293 nie przychyliło się do wydania, jak ten przedmiot poruszyło towarzystwo leśne Państwa Austryackiego, ogólnego pravidła eo do szerokości wyrabanych brzegów lasowych po obydwóch stronach gościńców, lecz widziało się spowodowanóm, rozporządzić, ażeby, jezeli dla istniejących gościńców zmiana teraźniejszej szerokości okazuje się požadaną, lub wzdłuż takowych nowe lasy się zaprowadzają, albo wytrzebione przestrzenie lasów znowu się w uprawę leśną oddają, albo téz jezeli przy zakładaniu nowych gościńców przez lasy

24.

Kundmachung der k. k. Finanz-Landes-Direction vom 19. Juni 1859 Z. 21144,

die Eingehung von Abfindungen mit Bierbräuern für die Zeit vom 1. Juli oder 1. August 1859 bis Ende Juli 1860 betreffend.

Das k. k. Finanzministerium hat mit dem Erlasse vom 5. Juni 1859 Z. 28087/806 die Eingehung von Abfindungen mit Bierbräuern für die Zeit vom 1. Juli oder 1. August 1859 bis Ende Juli 1860 versuchsweise zu gestatten befunden.

Diesen Abfindungen werden im Allgemeinen die Ergebnisse des letzten Verwaltungsjahres (mit Rücksicht auf die inzwischen eingetretenen oder voraussehbaren Veränderungen), und die bisherigen Betriebsvorrichtungen, sowie die bisherigen Stärkegrade der erzeugten Bierwürze, zu Grunde gelegt werden.

Eine Vermehrung oder Vergrößerung der Betriebsvorrichtungen, oder eine Erhöhung der Stärkegrade ohne vorhergegangene Anzeige und ohne neue Abfindung im Verhältnisse der stattgefundenen Vergrößerung ist nicht gestattet, sondern als Gefällsverkürzung zu strafen.

Die k. k. Finanzwach-Commissariate werden mit den Inhabern der Bräustätten des Ueberwachungsbezirkes, welche die Abfindung wünschen, die dießfälligen Verhandlungen pflegen, und im Wege der k. k. Finanz-Bezirks-Directionen zur hierortigen Entscheidung vorlegen.

Plener m. p.

25.

Erlaß der k. k. Statthalterei vom 22. Juni 1859 Z. 25723,

die Lichtungsbreite der Waldungen an beiden Seiten der Straßen betreffend.

Das hohe Handels-Ministerium, im Einverständnisse mit dem h. Ministerium des Innern, hat mit dem h. Erlasse vom 14. Juni d. J. Z. 2988/293, auf die vom österreichischen Reichsforstvereine in Anregung gebrachte Erlassung einer allgemeinen Norm für die Lichtungsbreite der Waldungen an beiden Seiten der Straßen nicht einzugehen, sondern anzuordnen befunden, daß, wenn bei bestehenden Straßen die Abänderung der vorhandenen Lichtungsbreite wünschenswerth erscheint, oder längs denselben neue Waldungen angelegt, oder abgetriebene Waldflächen wieder in Waldcultur versetzt werden, oder wenn bei der Anlegung neuer Straßen durch Waldungen die Bestimmung der Lichtungsbreite [nothwendig wird, die politische Landesstelle über

oznaczenie szerokości wyrąbać się mającego brzegu stanie się koniecznym, polityczna władza krajowa o szerokości, w jakiej gościniec po obydwóch stronach wolny od drzew i krzaków utrzymany być ma, rozstrzygała.

Podstawę do dotyczącego rozstrzygnięcia ma podać komisyonalna pertraktacya, która pod kierunkiem urzędnika władzy politycznej z zawezwaniem urzędnika budowniczego, osoby znającej się na leśnictwie, i właściciela lasu lub jego pełnomocnika ma być przedsięwzięta. Przy tej pertraktacyi należy miejscowe położenie gościnca, własność ziemi i materiału konserwacyjnego, stosunki klimatyczne, stan bezpieczeństwa publicznego, szczególnie względy polityczne, sposób gospodarstwa leśnego i t. d. pod dokładne poddać ocenienie.

Możliwe rekursa rozstrzygać będzie Ministerjum Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

Góluhowski m. p.

26.

Obwieszczenie c. k. skarbowej Dyrekcji krajowej z dnia 24. Czerwca 1859. l. 1.816/Pr.,

o odpisaniu, względnie zwróceniu przepisanego na drugie półrocze 1859. podatku dochodowego od prowizyj obligacyjnych.

Azeby stronom do płacenia podatków obowiązany dać pożądanę objaśnienie co do postępowania, w jakim mogą uzyskać odpisanie a względnie zwrócenie przepisanego na drugie półrocze 1859. od prowizyj obligacyjnych podatku dochodowego wraz z dodatkami, podaje się na podstawie reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Maja 1859. l. 23.364 do wiadomości powszechnej, co następuje:

1. Żądanie wspomnionego odpisania lub zwrócenia podatku dochodowego ma być wniesione zapomocą niestemplowanego podania do tej władzy, która polecenie zapłacenia podatku dochodowego wygotowała, (dla miasta Lwowa administracya podatków, na prowincyi dotyczący urząd obwodowy).

2. Do podania należy przyłączyć tylko polecenie zapłacenia podatku dochodowego; od przyłączenia stwierdzenia kassy co do zapłaty podatku dochodowego zapomocą odciążenia prowizyj od obligacyj, strony są uwolnione.

3. Podanie o odpisanie, a względnie zwrócenie ma być najpóźniej do końca Grudnia 1859. wniesione.

4. Odpisanie i zwrócenie będzie od władzy, która polecenie zapłaty wygotowała, po przedsięwziętym porównaniu i zgodnie z kassą podatku dochodowego zarządzane.

die Breite, auf welche die Straße an beiden Seiten baum- und buschfrei zu halten ist, zu entscheiden hat.

Die Grundlage der dießfälligen Entscheidung hat eine commissionelle Verhandlung zu liefern, welche unter der Leitung eines Beamten der politischen Behörde, unter Zuziehung eines Baubeamten, eines Forstkundigen und des Waldbesizers, oder dessen Bevollmächtigten vorzunehmen ist. Bei dieser Verhandlung sind die örtliche Lage der Straße, die Beschaffenheit des Bodens und des Conservationsmaterials, die klimatischen Verhältnisse, der Stand der öffentlichen Sicherheit, besondere politische Rücksichten, die Art der Waldwirthschaft etc. einer genauen Würdigung zu unterziehen.

Ueber etwaige Recurse wird das Handels-Ministerium einvernehmlich mit dem Ministerium des Innern entscheiden.

Goluchowski m. p.

26.

Kundmachung der k. k. Finanz-Landes-Direction vom 24. Juni 1859 Z. 1816/Pr.,

über die Abschreibung, beziehungsweise Rückvergütung, der für den zweiten Semester 1859 von Obligationenzinsen vorgeschriebenen Einkommensteuer.

Um den steuerpflichtigen Parteien die gewünschte Verständigung über den Vorgang zu verschaffen, auf welchem sie die Abschreibung und beziehungsweise Rückvergütung der für den zweiten Semester 1859 von Obligationenzinsen vorgeschriebenen Einkommensteuer sammt Zuschlägen zu erlangen haben, — wird auf Grund des Finanzministerial-Erlasses vom 14. Mai 1859 Z. 23364 Nachstehendes zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

1. Das Anbringen um die erwähnte Abschreibung oder Rückvergütung der Einkommensteuer ist mittelst ungekempelter Eingabe bei derjenigen Behörde, welche den Einkommensteuer-Zahlungsauftrag ausgefertigt hat (für die Stadt Lemberg die Steueradministration, für das Land die betreffende Kreisbehörde), zu stellen.

2. Der Eingabe ist lediglich der Einkommensteuer-Zahlungsauftrag beizuschließen; von der Verkündung der Empfangsbestätigung der Casse über die durch Obligationenzinsenabzug bezahlte Einkommensteuer werden die Parteien entbunden.

3. Das Anbringen um Abschreibung, und beziehungsweise Rückvergütung, ist längstens bis Ende December 1859 zu stellen.

4. Die Abschreibung und Rückvergütung wird von der Behörde, welche den Zahlungsauftrag ausgefertigt hat, nach vorgenommener Vergleichung und in Uebereinstimmung mit dem Einkommensbekenntnisse veranlaßt werden.

5. Odpisanie przepisane go na drugie półrocze i jeszcze nie zapłaconego podatku dochodowego wraz z dodatkami nastąpi ze strony władzy podatek wymierzającej (administracyi podatków, urzędu obwodowego) na samymże dokumencie polecenia zapłaty.

6. Z wrócenie przepisane go na drugie półrocze i może już zapłaconego podatku dochodowego wraz z dodatkami, będzie od władzy podatek wymierzającej zapomocą wygotowanej assygnacyi wypłaty, stronie doręczyć się mającej do téj kassy zarządzone, w której podatek wraz z dodatkami do zaplacenja był assygnowany.

Goluchowski m. p.

27.

Reskrypt c. k. Namiestnictwa z d. 22. Lipca 1859. l. 27.360.,

dotyczący zniesienia oznaczenia cen chleba, i wolności piekarstwa w całym okręgu administracyjnym.

W skutek upoważnienia, z mocy dekretu wys. Ministerjum Spraw Wewnętrznych z dnia 27. Czerwca 1859. l. 15.462. otrzymanego, znosi się odtąd taxa chleba, t. j. od władzy ustanawiana cena przymusowa na czarny i biały (żytni i pszenny) chleb, na zbytkowe i w ogóle na wszelkie jakiegokolwiek gatunku pieczywa w całym okręgu administracyjnym bez różnicy miejscowości.

W myśl powyższego, tudzież intymowanego c. k. urzędowi obwodowemu namiestniczemu reskryptem z d. 31. Marca 1859. l. 13.731. wys. dekretu ministerjalnego z dnia 24. Marca r. b. l. 818., zostaje piekarstwo oprócz na prowincyi, gdzie takowe w skutek dekretu wysokiej komissyi trybunału handlowego z dnia 27. Stycznia 1822. l. 1.812. (okólnik gubern. z 14. Lutego 1822. l. 6.058.) jest wolne i oprócz tych miejsc, gdzie takowe w skutek wysokiego dekretu Kancellaryi nadwornej z d. 13. Czerwca 1834. l. 25.537 (rozporządzenie gubern. z dnia 12. Lipca 1834. l. 39.164.) na koncessyie ograniczone nie było, powszechnie, a więc także tam, gdzie w skutek istnienia uznanego przez władzę lub przynajmniej tolerowanego cechu, lub stowarzyszenia, albo w skutek osobnego zaprowadzenia w drodze administracyjnej koncessyie udzielone były, i gdzie pewna liczba piekarzy przestrzegana była, pod następującymi bliższymi postanowieniami wolném:

1. Piekarstwo może być prowadzone przez każdego krajowca za samém zgłoszeniem się do władzy przemysłowej i fassyonowaniem do podatku zarobkowego.

5. Die Abschreibung der für den zweiten Semester vorgeschriebenen und noch nicht bezahlten Einkommensteuer sammt Zuschlägen, wird von der steuerbemessenden Behörde (Steueradministration, Kreisbehörde) auf dem Zahlungsauftrage selbst geschehen.

6. Die Rückvergütung der für den zweiten Semester vorgeschriebenen und etwa bereits bezahlten Einkommensteuer sammt Zuschlägen, wird von der steuerbemessenden Behörde mittelst Ausfertigung einer der Partei auszuhändigenden Zahlungsausweisung an jene Casse veranlaßt werden, bei welcher die Steuer sammt Zuschlägen zur Zahlung angewiesen war.

Goluchowski m. p.

27.

Erlaß der k. k. Statthalterei vom 22. Juli 1859 Z. 27360,

betreffend die Aufhebung der Brodsatzungen und Freigebung der Bäckerei im ganzen Verwaltungsgebiete.

Zu Folge der mit Decret des hohen Ministeriums des Innern vom 27. Juni 1859 Z. 15462 erhaltenen Ermächtigung, wird die Brodsatzung, d. i. der behördlich festgesetzte Zwangspreis auf schwarz- und weiß- (Korn- und Weizen-) Brod, auf Luxus- und überhaupt auf jede wie immer geartete Sorte von Gebäck, im ganzen Verwaltungsgebiete ohne Unterschied der Vertheilung von nun aufgehoben.

Im Sinne des Obigen, dann des der k. k. Kreisbehörde mit dem h. o. Erlaße vom 31. März 1859 Z. 13731 intimirten h. Ministerial-Decretes vom 24. März l. J. Z. 818, wird das Bäckergewerbe, außer dem flachen Lande, wo dasselbe zu Folge hohen Commercium-Hofcommissions-Decretes vom 27. Jänner 1822 Z. 1812 (Gubernial-Circulandum vom 14. Februar 1822 Z. 6058) frei ist, und außer jenen Orten, wo dasselbe zufolge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 13. Juni 1834 Z. 25537 (Gubernial-Berordnung vom 12. Juli 1834 Z. 39164) nicht auf Concessionen beschränkt war, allgemein, also auch dort, wo darauf in Folge des Bestandes einer behördlich anerkannten oder doch geduldeten Zunft oder Innung, oder in Folge einer besonderen Einführung im administrativen Wege Concessionen ertheilt worden sind, und eine bestimmte Anzahl von Gewerbsgenossen festgehalten worden ist, unter folgenden näheren Bestimmungen freigegeben:

1. Die Bäckerei kann von jedem Inländer, gegen bloße Anmeldung bei der Gewerbsbehörde und Faturung zur Erwerbsteuer, betrieben werden.

2. Ograniczenie takowego na pewną liczbę w każdym miejscu, lub przy-
mus inkorporacyjny niema miejsca przy tém wolném zatrudnieniu.
3. Lokalność, gdzie piekarstwo ma być prowadzone, powinna przed
rozpoczęciem rzemiosła i przy każdej następnej zmianie władzy przemysłowej,
w celu osądzenia właściwości w ogniowo-policyjnym względzie, do wiadomo-
ści być podana, i jeżeli takowy pod tym względem za niestosowny uznany
zostanie, może prowadzenie piekarstwa w dotyczącym lokalu być zakazane.
4. Każdy, kto piekarstwo jako stałe zatrudnienie prowadzi, może w miej-
scu samém lub gdziekolwiek zewnątrz dowolną liczbę stałych lokalów prze-
daży (sklepów, bud lub straganów) na własny rachunek założyć, lub produkta
swoje upoważnionemu kramarzowi wiktualów za opuszczeniem procentu lub
inną umową za zajęcie się sprzedażą w małych ilościach na sprzedaż oddać.
5. Każdy takowy stały lokal sprzedaży ma być zewnątrz opatrzonej wy-
rażném oznaczeniem, zawierającém imię i nazwisko piekarza i numer bieżący,
pod którym lokal sprzedaży dla dotyczącego miejsca w ewidencji utrzymy-
wany jest.
6. Każdy w służbie piekarza lub w jakimkolwiek innym stałym stosunku
do takowego zostający kramarz musi, równie jak wybrane lokalności sprzedaży,
być podany władzy przemysłowej dla zapisania tychże.
7. We wszystkich obwodowych, tudzież w urzędy gminne zaopatrzonych mia-
stach dozwolony jest przywóz jakiegokolwiek gatunku pieczywa w dowolnych
ilościach i (oprócz niedzieli i świąt) w każdym czasie, w innych wszystkich
przywilejami na jarmarki i targi obdarowanych miejscach podczas tychże targów.
8. Rozwożenie produkowanego od chrześcian pieczywa przez żydów
i trzymanie żydów do sprzedaży pieczywa dozwala się z zastrzeżeniem miejsc-
owych przepisów, mieszkanie, trudnienie się handlem i przemysłem żydów
w ogóle ograniaczających.
9. Obnośna sprzedaż pieczywa, pod czém jednak nie rozumie się wędro-
wanie z miejsca na miejsce, lecz tylko sprzedaż w małych ilościach w obrę-
bie każdego miejsca zapomocą roznoszenia po otwartej ulicy, może, gdzie tak-
wa dotychczas co do pieczywa zbytkowego lub pewnych gatunków produktów
piekarskich w zwyczajach była, także wszystkimi innymi gatunkami pieczywa
być prowadzona. Równocześnie upoważnia się urzędy powiatowe, jeżeli tego
potrzeba publiczności w znaczniejszych miejscach wymaga, ten rodzaj sprze-
daży także tam gdzie dotychczas nie istniał, po uprzedniém porozumieniu się
z przełożeniem gminy dozwolić. Ta obnośna sprzedaż może tylko na rach-
nek osiadłego w dotyczącém miejscu piekarza, który ten przemysł jako stałe
zatrudnienie prowadzi, za uprzedniém uwiadomieniem władzy przemysłowej
o ustanowionym do tego sprzedawcy, albo jako stałe zatrudnienie tylko przez

2. Eine Beschränkung derselben auf eine bestimmte Zahl in jedem Orte, oder ein Incorporationszwang findet bei dieser freien Beschäftigung nicht Statt.

3. Das Local, wo die Bäckerei betrieben werden will, muß vor dem Antritte des Gewerbes, und bei jeder nachfolgenden Aenderung der Gewerbsbehörde zur Beurtheilung seiner Beschaffenheit in feuerpolizeilicher Beziehung angezeigt, und es kann, wenn dasselbe in dieser Beziehung ungeeignet befunden wird, der Betrieb der Bäckerei in dem betreffenden Locale untersagt werden.

4. Jeder, der die Bäckerei als bleibende Beschäftigung betreibt, kann im Orte selbst, oder wo immer auswärts eine beliebige Anzahl von stättigen Verkauflocalen (Gewölben, Buden oder Ständen) für eigene Rechnung errichten, oder seine Erzeugnisse einem befugten Verkäufer von Victualien gegen Procenten-Nachlaß, oder sonstige Uebereinkunft, für die Besorgung des Kleinverschleißes zum Absatze überlassen.

5. Jedes solche stättige Verkauflocale muß von Außen mit einer deutlichen Bezeichnung versehen sein, welche den Vor- und Zunamen des Bäckers und des fortlaufenden Numero, unter welchen das Verschleißlocale für die betreffende Ortschaft in Evidenz gehalten wird, enthalten soll.

6. Jeder, im Dienste eines Bäckers, oder sonst in einem bleibenden Verhältnisse zu demselben stehende Kleinverschleißer, muß der Gewerbsbehörde eben so, wie die gewählten Verschleißlocalien, zur Vormerkung angezeigt werden.

7. In allen Kreis-, dann den mit Gemeindeämtern versehenen Städten, wird die Einfuhr von was immer für einer Art von Gebäck in beliebigen Quantitäten und (außer den Sonn- und Feiertagen) zu jeder Zeit, in allen sonstigen mit Jahr- und Wochenmarktprivilegien versehenen Ortschaften während dieser Märkte gestattet.

8. Das Verführen des von Christen erzeugten Gebäckes durch Juden und das Halten jüdischer Gebäckverschleißer wird vorbehaltlich der örtlich, das Wohnen, den Handels- oder Gewerbsbetrieb der Juden überhaupt beschränkenden Vorschriften gestattet.

9. Der hausfirmäßige Verkauf des Gebäckes, worunter jedoch nicht das Herumwandern von Ort zu Ort, sondern nur der Kleinverschleiß innerhalb jedes Ortes mittelst Herumtragen auf offener Gasse verstanden wird, kann, wo solcher bisher rücksichtlich des Luxusgebäckes oder bestimmter Sorten von Bäckereierzeugnissen üblich war, auch mit allen anderen Arten von Gebäck betrieben werden. Zugleich werden die Bezirksämter ermächtigt, wenn es das Bedürfniß des Publikums in bedeutenderen Ortschaften wünschenswerth erscheinen läßt, diese Art von Verschleiß auch dort, wo er bisher nicht bestanden hat, nach vorläufiger Vernehmung des Gemeindevorstandes zu gestatten. Dieser hausfirmäßige Verschleiß darf nur für Rechnung eines in dem betreffenden Orte ansässigen Bäckers, der das Gewerbe als bleibende Beschäftigung betreibt, gegen vorläufige Anzeige des hiezu bestellten Verkäufers an die Gewerbsbehörde, oder als selbständige Beschäftigung nur von eigens hiezu von der Gewerbs-

ludzi od władzy przemysłowej osobno do tego upoważnionych, być prowadzona. Takie upoważnienie, które tylko ludziom zupełnego zaufania godnym udzielone być ma, może w razie, jeżeli przeciw onym wątpliwości zachodzą, być cofnięte.

10. Producenci pieczywa są odpowiedzialni za nieszkodliwą zdrowiu jakość i za wagę swego towaru, i mają równie czarny jako i biały chleb tylko w gatunkach, które w kursującej monecie zdawkowej bez ułomków płatne są, piec i sprzedawać. Władza przemysłowa jest upoważniona po wysłuchaniu prełożonych gmin postanowić, ażeby najwięcej odchodzące gatunki pieczywa tylko w exemplarzach, które za pewną cenę na sztuki są sprzedajne, w sprzedaży pomniejszej się znajdowały, przyczem rozumie się samo przez się, że wolno jest piekarzom, wagę i jakość swego pieczywa stosownie do tej ceny urządzić. Postanowienie to nie odnosi się do pieczywa z zewnątrz przywiezionego.

11. W każdej stałej lokalności sprzedaży pieczywa należy w sposób dla każdego łatwo widoczny podpisaną przez piekarza taryfę cen wszystkich sprzedających się tamże gatunków pieczywa z podaniem ich wagi wywiesić, i potrzebną do ważenia pieczywa wagę należycie cymentowanemi wagomiarami dla każdego w pogotowiu trzymać. Ta taryfa cen ma być wśród wszelkich okoliczności z dniem piątym każdego miesiąca odnawiana i ile razy piekarz zmianę wagi pojedynczych gatunków pieczywa w stosunku do cen jednostkowych przedsięwzię, prostowana. Wolno także władzy przemysłowej w miarę okazującej się miejscowo dla częstszego chwiania się cen konieczności, dla odnowienia taryfy cen wszystkich piekarzy w miejscu krótsze niż jednomiesięczne okresy czasu postanowić.

Niezgodność między ogłoszonymi przez piekarza, a rzeczywiście znalezionemi wagami podanych gatunków pieczywa ma być jako oszustwo według ustawy karniej karana.

12. Istniejące w pojedynczych miejscach cechy piekarskie mogą jako wolne stowarzyszenia w celach religijnych i wzajemnego wsparcia, bez wykonywania innego oprócz z towarzyskiej umowy wstępujących członków wynikającego przymusu, i bez wykonywania wpływu na stojących poza stowarzyszeniem spółprzemysłowców na dal istnieć, a ich działalność w powyższym kierunku ma być przez władze popierana.

13. Do produkeyi, przywozu i wywozu, tudzież sprzedaży płodów piekarstwa odnoszące się przepisy o sanitarniej, targowej i ogniowej policyi, o opłaceniu podatku konsumcyjnego, tudzież należitości targowej i straganowej, pozostają nienaruszone niniejszém rozporządzeniem.

14. Wykroczenia przeciw postanowieniom powyżej dla bezpieczeństwa i dogodności publicznej i z policyjnych względów w ogóle wydanym, należy,

behörde befugten Individuen betrieben werden. Ein derlei Befugniß, welches nur ganz unbedenklichen Individuen ertheilt werden darf, kann im Falle derlei Bedenken obwalten, zurückgenommen werden.

10. Die Gebäckerzeuger sind für die der Gesundheit unnachtheilige Beschaffenheit und das Gewicht ihrer Waare verantwortlich, und haben sowohl das Schwarz- als das Weißbrot nur in Sorten, welche in der kursirenden Scheidemünze ohne Bruchtheile zahlbar sind, auszubacken und zu verschleifen. Die Gewerksbehörde ist befugt nach Einvernehmung der Behörde zu bestimmen, daß die gangbarsten Gebäcksorten nur in Exemplaren, die für einen gewissen Preis pr. Stück verkäuflich sind, in den Kleinverschleiß gebracht werden, wobei es selbstverständlich den Bäckern unbenommen bleibt, das Gewicht und die Qualität seines Gebäckes diesem Preise gemäß einzurichten. Diese Bestimmung hat auf das von Rußen eingeführte Gebäck keine Anwendung.

11. In jedem stättigen Gebäckverkaufsorte ist auf eine, Jedermann leicht ersichtliche Weise ein vom Bäcker gefertigter Tarif der Preise aller darin verkäuflichen Gebäcksorten mit der Angabe ihres Gewichtes auszuhängen, und auch die zum Nachwägen des Gebäckes erforderliche Wage nebst gehörig cimentirten Gewichten für Jedermann bereit zu halten. Dieser Preistarif ist unter allen Umständen mit ersten jedes Monats zu erneuern, und so oft der Bäcker eine Aenderung des Gewichtes einzelner Gebäcksorten im Verhältnisse zu den Einheitspreisen vornimmt, zu berichtigen. Auch bleibt der Gewerksbehörde überlassen, nach Maßgabe der sich etwa örtlich, wegen häufigeren Preisschwankungen ergebenden Nothwendigkeit für die Erneuerung der Preistarife aller Bäcker im Orte, kürzere als einmonatliche Perioden festzusetzen.

Die Nichtübereinstimmung zwischen den vom Bäcker veröffentlichten und den wirklich vorfindigen Gewichten der angegebenen Gebäcksorten ist als Betrug nach dem Strafgesetze zu bestrafen.

12. Die in einzelnen Orten bestehenden Bäckerzünfte oder Innungen können als freiwillige Vereine für Zwecke der Religiosität und gegenseitige Unterstützung, ohne Ausübung eines anderen als aus dem Gesellschaftsvertrage der eingetretenen Mitglieder abgeleiteten Zwanges und ohne Ausübung irgend eines Einflusses auf die außer dem Vereine stehenden Gewerbsgenossen, fortbestehen, und ist deren Wirksamkeit in obiger Richtung von den Behörden zu unterstützen.

13. Die auf die Erzeugung, die Ein- und Ausfuhr und den Verschleiß der Bäckereierzeugnisse Bezug nehmenden Vorschriften über Sanitäts-, Markt- und Feuerpolizei, über die Entrichtung der Verzehrungssteuer, dann der Markt- und Standgelder, bleiben durch die gegenwärtige Anordnung unberührt.

14. Die Vergehen gegen die im vorerwähnten, zur Sicherheit und Bequemlichkeit des Publikums, und aus allgemein polizeilichen Rücksichten erlassenen Bestimmun-

o ile takowe do postępowania według ustawy karnéj nie są sposobne, jako przemysłowo-policyjne przestępstwo przez dotyczącą władzę przemysłową karami piéniężnemi lub aresztu karać według analogii postanowień na przestępstwa przeciw oznaczeniom cen na artykuły żywności uchwalonym. W żadnym jednak razie nie ma miejsca utrata (nie istniejącego tu) upoważnienia do przemysłowości, równie jak kara konfiskaty tylko na udowodnione zdrowiu szkodliwe pieczywo ma być ograniczona.

15. Postanowień tych rozporządzeń mają władze przemysłowe z zachowaniem wyznaczonego dla spraw przemysłowych toku instancyj przy pomocy publicznych organów bezpieczeństwa i przełożonych gmin przestrzegać, i są w szczególności obowiązane w miejscach sprzedaży częste niespodziane rewizye przedsiębrać lub przedsiębrać kazać, ażeby się o zachowaniu przepisanych środków ostrożności przekonać, tym przemysłowcom, których pieczywo co do jakości lub ilości jako szczególne znaleziono, publicznie ogłoszeniem tych stosunków uznanie i większy odbyt przysporzyć, przekroczenia zaś i przestępstwa odkryć, śledzić i karać.

16. Powyższy przepis ma z dniem ogłoszenia go w każdym miejscu wejść w zastosowanie.

Góluhowski m. p.

gen sind, insoferne sie sich nicht zur Behandlung nach dem Strafgesetze eignen, als gewerbepolizeiliche Vergehen von der betreffenden Gewerksbehörde mit Geld- oder Arreststrafen, nach Analogie der für Uebertretungen gegen die Lebensmittelsagungen festgesetzten Bestimmungen zu ahnden. Jedoch findet in keinem Falle eine Verlustigserklärung des (hier nicht vorhandenen) Gewerksbefugnisses Statt, ebenso wie die Conscationsstrafe lediglich auf erwiesenen gesundheitschädliches Gebäck zu beschränken ist.

15. Die Bestimmungen dieser Verordnungen haben die Gewerksbehörden, unter Einhaltung des für Gewerksachen festgesetzten Instanzenzuges, mit Beihilfe der öffentlichen Sicherheits-Organe und der Gemeinde-Vorstände zu handhaben, und sind insbesondere verpflichtet, in den Verkaufsstätten öftere unvermuthete Revisionen vorzunehmen, oder vornehmen zu lassen, um sich von der Beobachtung der vorgeschriebenen Vorsichtsmaßregeln zu überzeugen, denjenigen Gewerksleuten, deren Gebäck hinsichtlich der Qualität oder Quantität vorzüglich befunden wird, durch öffentliche Bekanntgebung dieser Verhältnisse Anerkennung und erhöhten Absatz zu verschaffen, dagegen die Uebertretungen und Vergehen zu entdecken, zu untersuchen und zu bestrafen.

16. Vorstehende Vorschrift hat mit dem Tage ihrer Kundmachung in jedem Orte in Wirksamkeit zu treten.

Goluchowski m. p.

